

CÍRKEV V DNEŠNÍM SVĚTĚ

BIBLICKÉ ÚKOLY 1999

4. ČTVRTLETÍ

Biblické úkoly - 4. čtvrtletí 1999

Autor: Enrique Chaij

Překlad: Pavel Fürst

Technická redakce: Stanislav Staněk

Vydal: Advent-Orion s. r. o. pro oddělení sobotní školy Česko-Slovenské unie
Církve adventistů sedmého dne, Zálesí 50, 142 00 Praha 4 - Lhotka

ISBN 80-7172-233-2

ISSN 0409-3208

ÚVOD

V roce 1996 uvedla církev adventistů s.d. celosvětový program „Poselství a misie“. Jeho ústřední myšlenkou je zaměřeni se v každém roce, a to až do roku 2000, na jedno zvláštní téma, které je životně důležité pro existenci církve. Jak už napovídá samotný název programu, budou se vybraná témata dotýkat poselství církve a jejího vztahu k misijnímu poslání, které jí bylo svěřeno.

Jednou z oblastí, na které se program „Poselství a misie“ zaměřuje, je křesťanské společenství s důrazem na důvody existence církve ostatků a její úlohu v dnešním světě.

Jádrem jednotlivých úkolů pro toto čtvrtletí budou dva základní věroučné body naší církve (11. a 12.). (Viz knihu Adventisté sedmého dne věří, s. 175 – 214, Advent-Orion, Praha, 1998)

V následujících týdnech budeme hledat odpovědi na tyto otázky:

1. Čím by se měla vyznačovat Boží církev? Je pouze shromážděním lidí se stejným vyznáním, nebo milujícím společenstvím s cílem zasáhnout evangeliem celý svět?
2. Co znamená být novým člověkem v Kristu?
3. Jak vybudovat jednotnou církev, jejíž členové žijí aktivním duchovním životem?
4. Jak může církev pěstovat Boží lásku?
5. Jaký by měl být náš postoj k lidem, kteří ještě nejsou členy Boží rodiny?
6. Jak může celosvětová Boží církev ve své rozmanitosti zachovat jednotu?
7. Jak mohou žít křesťané ve světě a přitom nebýt ze světa?
8. Jak se může stát církev svatým lidem?
9. V čem spočívá poslání církve „být světlem a solí“? Jak se můžeme stát nositeli světla a soli?
10. Jak může spořádaná křesťanská rodina obohatit společnost i církev?
11. Jak může každý sbor a každý člen církve dosáhnout vyšší duchovní úrovně a přitom se vyhnout nebezpečí, že bude pohlcen světským způsobem života?
12. V čem bude spočívat závěrečná krize? Jak se závěrečné události dějin tohoto světa budou dotýkat Boží církve? Jak je vítězně překonat?
13. Jak plní církev své poslání připravit svět na druhý příchod Ježíše Krista? Co bychom měli jako jednotlivci vykonat pro naplnění tohoto poslání? Jak pravda o druhém příchodu ovlivňuje naše rozhodnutí a náš způsob života, ať už jako jednotlivce anebo jako církev?

Dokud žijeme na tomto světě, budeme neustále vystaveni satanovým pokušením a jeho zlým záměrům. (Zj 12,12) Nemusíme se však bát. (Př 46,1.2) „Nic není na tomto světě Bohu tak drahé, jako jeho církev. Vždyť jí věnuje svou lásku a péči.“ (6 T 42)

JSME JEDNA RODINA

Texty ke studiu

Ž 27,10; 34,8; Jer 31,3; Jan 3,16; Řím 5,5; 1 Pt 2,9

Základní verš

„Hle, moje matka a moji bratři. Neboť kdo činí vůli mého Otce v nebesích, to je můj bratr, má sestra i matka.“ (Mat 12,49.50)

Základní otázka

Jak je církev ve shromáždění věřících přetvářena Boží láskou na milující společenství bratří a sester? Jak může Pán Bůh takovéto společenství využít k šíření jeho lásky a pravdy v tomto světě?

Nejsme roztroušenými ostrůvky

V Boží rodině nejsme jeden od druhého odděleni. Vytváříme jednotnou skupinu lidí, která je spojena společnými ideály a duchovními principy. Jednota je důsledkem působení Ducha svatého na naše životy a je viditelná díky křesťanské lásce. Takováto láska a jednota je v protikladu vůči neklidu a roztržitosti sekulárního světa.

Sekulární společnost

Otcové zanedbávající své děti

Duchovní sirotci

Marnost života, bezcílnost, beznaděj

Samota, zoufalství

Boží rodina

Ž 27,10

Iz 41,10

Mat 12,49.50; 28,19

Jan 13,35

VÍC NEŽ SHROMÁŽDĚNÍ VĚŘÍCÍCH

1. Které dvě podmínky ustanovil Ježíš pro existenci duchovní rodiny? (Mat 12,49.50; 2 Kor 6,17.19) Jak spolu navzájem souvisí?

Boží rodina není společenským klubem, kam chodí jeho členové, aby spolu prožili několik hezkých chvil. Rovněž není shromážděním věřících, kteří se v budově sboru setkají jednou či dvakrát do týdne. Boží rodina je skupinou lidí, kteří s radostí konají vůli svého nebeského Otce. Neexistuje větší důkaz naší lásky ke Kristu a jeho církvi, než když upřednostníme jeho vůli před naší vůlí. Měli bychom se modlit jako David: „Nauč mne plnit tvou vůli, vždyť jsi můj Bůh.“ (Ž 143,10) V Mat 7,21 Ježíš říká, že být jeho učedníkem neznámá mít nějaké náboženské vyznání, ale spočívá to v plnění jeho vůle.

Pane, Pane! Oslovení Krista „Pane“ je vyznáním víry v to, že Ježíš je skutečný Mesiáš a současně potvrzením toho, že ten, kdo to říká, na sebe bere úlohu učedníka.

Ten, který plní. Tedy ten, který uskutečňuje vůli Boží, když se dozví, jaká je. Jednání musí být doprovázeno vírou v Boha, protože jinak je jen prázdnou formalitou. Proto je pravda, že „... pokud se víra nedokazuje skutky, je mrtvá ...“ (Jak 2,17) Rovněž tak je pravdou, že skutky, pokud nejsou provázeny upřímnou a živou vírou, jsou rovněž mrtvé. (Žid 11,6) Ti, kdo neznají Boží vůli, nesou menší odpovědnost. (Luk 12,47.48) Naopak ti, kteří uslyšeli Boží hlas, promlouvající k jejich srdci, a přesto setrvávají na svých názorech, „... nemají výmluvy pro svůj hřích...“ (Jan 15,22) a „žijí v nebezpečné domýšlivosti.“ (SDA BC 5, s. 358)

2. Jaký je vztah mezi plněním Boží vůle a modlitbou? 1 Jan 5,14 (porovnej s Mat 6,9.10.26.39.42) Jak to pomáhá církvi při mocném zvěstování evangelia tomuto světu?

„Správně chápaná modlitba není trikem na využití zdrojů všemohoucnosti k uspokojení našich vlastních tužeb. Je prostředkem, pomocí, se kterou mohou být naše tužby usměrněny podle Božího plánu a použité jako nástroj jeho vůle.“ (C.H.Dodd) Kdyby naše modlitby splňovaly tuto podmínku, jak mocný vliv bychom jako Boží rodina mohli mít na změnu životů lidí žijících v sekulární společnosti!

3. Jak Pán Bůh učí tebe konat svoji vůli? Poděl se s někým o to, co jsi se v tomto týdnu naučil o plnění vůle Boží!

BŮH PŘEBÍRÁ INICIATIVU

Celé Písmo je zjevením Boží lásky. Dokonce i v našich problémech a zkouškách můžeme vidět laskavou ruku našeho milujícího Otce. Boží láska působí na každého člena naší duchovní rodiny. Dotýká se jednotlivců v okamžicích pokušení, samoty, protivenství i pronásledování. Oslovuje nás však rovněž jako společenství, když pracujeme při šíření evangelia.

1. **Jakou jistotu můžeme mít i v těch okamžicích, kdy se nám zdá, že Boží lásku necítíme? Jan 3,16; 1 Jan 4,8. Ovlivňuje Boží rodinu to, zda její členové chápou, nebo nechápou tuto pravdu o Bohu? Pokud ano, jak?**

2. **Jaký požadavek na nás může Bůh mít v souvislosti se svou láskou? Ž 24,1**

Patříme Bohu. Vědomí, že jsme jeho majetkem, nám připomíná, že bychom mu měli v každé situaci důvěřovat a být na něm závislí jako na našem Stvořiteli, Otci a Pánu. Této závislosti bychom se měli učit od našeho milujícího Ježíše, který nám říká: „Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce; neboť beze mne nemůžete činit nic.“ (Jan 15,5)

„Ti, kteří přijímají Krista jako svého osobního Spasitele, nejsou jako opuštění sirotci, kteří musejí překonávat životní zkoušky v osamělosti. Přijímá je jako členy nebeské rodiny. Chce, aby jeho Otce nazývali svým Otcem. Jsou jeho dětmi, nejdražší Božímu srdci, se kterým je spojuje to nejněžnější a nejtrvalejší pouto. Je k nim laskavý. Jeho vlídnost převyšuje jakoukoliv otcovskou i mateřskou lásku o tolik, jak jen božská přirozenost převyšuje přirozenost lidskou.“ (TV 223)

Čím více jsme závislí na Bohu, tím více duchovní síly od něj přijímáme. (2 Kor 12,9) Můžeme s ním rozvíjet naše vzájemné přátelství a prohlubovat vzájemné vztahy v duchovní rodině.

3. **Jak projevuješ Bohu vděk za jeho lásku? Jak odpovídáš svojí láskou na jeho? Vyprávíš si o ní s jinými? Přemýšlej, jak by ses právě v tomto týdnu mohl s někým podělit o Boží lásku. Svou zkušenost pak vyprávěj ve své třídě sobotní školy.**

JSME ČLENY JEDNÉ RODINY

Jednota v lásce nám pomáhá rozvíjet vědomí, že patříme do jedné rodiny. Můžeme se navzájem oslovovat „bratře“ a „sestro“ a podle toho se také jeden k druhému chovat. Byla to praxe prvoapoštolské církve (Sk 1,15.16; 2 Tes 1,3) a ani Ježíš se nestyděl nazvat nás svými sestrami a bratry. (Žid 2,11)

1. Jak text u Mat 6,9 zdůrazňuje skutečnost, že jsme bratry a sestrami v Kristu?
2. Jak Ježíš Kristus a Duch svatý pomáhají vytvářet jednotnou rodinu – církev? Ef 2,13-16; Řím 8,14; 5,5

Kristus _____

Duch svatý _____

Jsme sestry a bratři v Bohu-Otci, v Bohu-Duchu a taktéž v Bohu-Synovi. Bůh prostřednictvím kříže zbořil všechny bariéry mezi svými následovníky. Nový život v Kristu přináší jednotu namísto rozdělení, lásku namísto nenávisť, spolupráci namísto sobectví a pokoru namísto pýchy. „My víme, že jsme přešli ze smrti do života, protože milujeme své bratry.“ (1 Jan 3,14)

Bůh vlévá prostřednictvím svatého Ducha svou lásku do našich srdcí. Výsledkem je, že jeden druhého můžeme milovat, chápat se a navzájem si odpouštět. „Pokud v srdci přebývá Kristus, pak je člověk zaujatý jeho láskou a je proniknutý radostí ze společenství natolik, že ztratí ze zřetele vlastní já. Láska ke Kristu bude jeho hlavní pohnutkou k činům ... Vyznávání Krista bez této hluboké lásky je jen prázdné řečnění, bezduchá formalita, tíživé břemeno otroctví.“ (CK 44-45)

3. Jak poznají lidé kolem nás, že jsme Kristovi učedníci? Podle toho, co říkáme? Jan 13,34.35
4. Co by v nás asi Duch svatý změnil, kdyby byl vyřazen z naší sborovou rodinu? Jak by to ovlivnilo naše vzájemné vztahy? Změnil by se způsob vydávání svědectví? Jak bych měl jiným vyprávět o Boží rodině? Je něco, co bych vyprávět neměl?

NEJSME SAMI

Pár minut před vyplutím zaoceánské lodi přistoupil v přístavu jeden z cestujících k malému chlapci se slovy: „Za okamžik vyplujeme na moře. Já nemám žádného přítele, který by mi řekl 'nashledanou'. Mohl bys vzít můj kapesník a zamávat mi s ním, až odrazíme od břehu?“ Tento muž velmi těžko snášel svou osamocenost. Když loď pomalíčku pouštěla přístav, uviděl chlapce, jak mu mává bílým kapesníkem. Byl šťastný.

Podobně jako tento osamělý cestující, je na světě mnoho mužů a žen, kteří se při své plavbě životem cítí velmi osamělí.

Osamělost je jednou z nejrozšířenějších chorob našeho věku. Jsme obklopeni lidmi, a přesto se můžeme cítit opuštěni. Žijeme s lidmi, a přesto se cítíme sami. Žel, tento problém se nevyhýbá ani křesťanům.

1. Jak můžeme tento problém překonat, nebo mu dokonce preventivně předejít? Ž 68,4-6

Jaké nádherné řešení na opuštěnost nacházíme v Ježíšovu zaslíbení (Mat 28,20)! Pán je vždycky s námi. Každý den, každý okamžik.

2. Co pro nás chce Ježíš vykonat podle jednoho z nejkrásnějších zaslíbení? Iz 41,10 Jak naplnil tento slib ve tvém životě?

Jsme-li nemocní, Ježíš je u našeho lůžka. Jsme-li vzdáleni od domova, Ježíš s námi cestuje. Pokud jsme ztratili blízkého přítele nebo někoho z rodiny, on nám dává sílu. Když prožíváme deprese, on nás jich zbavuje. Jsme-li v nebezpečí, on je náš věrný přítel, který nás ochrání.

3. V Žalmu 68,7 se píše, že Bůh připravuje osamělým domov. Je ve tvém sboru někdo s neúplnou nebo nefunkční rodinou? Někdo, kdo nemá nablízku někoho z rodinných příslušníků? Jak by se mohl tento člověk zapojit do některých aktivit tvé rodiny?

RODINA, KTERÁ MÁ SVŮJ CÍL

Každá pozemská rodina by měla mít své cíle a plány k jejich uskutečnění. Mezi takové cíle by například mělo patřit: velikost rodiny, budoucnost dětí, zařízení domácnosti, duchovní úroveň, atd.

Také Boží rodina má své cíle a plány. Náš nebeský Otec má se svou církví a jejími členy svůj záměr a plány k jeho realizaci.

1. Jaký záměr měl Bůh se svým lidem už na počátku? 1 Moj 12,2,3

„Boží lid představuje na zemi Boha, který chce, aby věřící byli světlem v mravní temnotě tohoto světa. Jsou Božími svědky po celé zemi, v městech velkých i malých, na vesnicích. Nevěřícímu světu oznamují Boží vůli a divy jeho milosti.“ (PP 133-134)

„Kristovi následovníci se nesmějí cítit odtrženi od okolního hynoucího světa. Jsou přece součástí velké lidské rodiny a nebe v nich vidí bratry hříšníků i svatých. Kristova láska náleží padlým, bloudícím i hřešícím. Každý skutek milosrdenství, který poslouží k povznesení padlé duše, přijímá Kristus jako projev lásky jemu samému.“ (TV 638-639)

2. Jaký je podle ap. Petra Boží záměr s jeho lidem? 1 Petr 2,9 (porovnej s Mat 28,19)

Všechny charakteristiky, které apoštol Petr používá na popis Boží rodiny, mají jeden cíl: různými způsoby poukázat na Kristovu lásku a jeho spasení.

Jsou tvé plány coby křesťana ve shodě s Božími plány a cíli pro jeho rodinu? Proč jsou skutky milosrdenství a projevy laskavosti dobrým prostředkem k naplnění Božího záměru se sborovou rodinou? Jak se ti tento cíl dařilo naplnit např. včera? Pros Pána, aby ti pomohl být víc milujícím bratrem nebo milující sestrou „lidí hříšných i svatých“.

Doporučené studium

Jak ti podobenství o marnotratném synovi (Luk 15,11-32) pomáhá odpovědět na základní otázku úkolu sobotní školy pro tento týden? Přečti si ještě první kapitolu knihy Cesta ke Kristu.

Nový zákon používá pro „lásku“ dvě slova: agapé, které pochází ze slovesa agapao (milovat), a fileo, což znamená mít rád, milovat, mít k někomu náklonnost.

„Agapé je princip. Popisuje lásku úcty a vážnosti, lásku, která uvádí v činnost vyšší síly mysli a inteligence. Je to ten druh lásky, který by měl křesťan uplatnit i ve vztahu ke svému nepříteli.“ (BC 682)

Diskusní otázky

1. Pokus se o popis církve, ve které by byli všichni členové jako ty. Jak by asi vypadala? Jak lze laskavě vyjádřit svůj nesouhlas s jinými názory?
2. Srovnej požehnání, které vyplývá z toho, že patříme do Boží rodiny, s osamělostí mnohých lidí ze sekulární společnosti.
3. Jaké požehnání můžeme mít z toho, že jsme součástí Boží rodiny? Jednou z odpovědí by mohl být fakt, že můžeme vždy počítat s Boží láskou, s jeho neustálou přítomností a ochranou. Jaké další odpovědi jsi našel?
4. Jaká opatření bys přijal pro zlepšení situace, pokud bys patřil do „vlažné církve“?
5. Pokus se vytvořit „rodinný erb“ tvého sboru, který by znázorňoval:
 - a) Jak ukazuješ svoji lásku ke Kristu.
 - b) Jak se dělíš o evangelium se svým společenstvím.
 - c) Jak projevuješ svou lásku k chudším členům sborového společenství.
 - d) Čeho si ceníš nade vše.
 - e) Jak chceš, aby druzí popsali tvůj sbor.
 - f) Svůj hlavní cíl.

Shrnutí

Bůh je Otcem celé lidské rodiny a miluje ji nekonečnou láskou. V závislosti na této lásce můžeme plnit jeho vůli s radostí. V Kristu jsou všichni členové duchovní rodiny bratry a sestrami.

Bůh zaslíbil, že právě tuto duchovní rodinu bohatě požehná mocí Ducha svatého.

NOVÍ LIDÉ V KRISTU

Texty ke studiu

Iz 55,6-7; Ef 2,1-10; 4,17-24; Gal 5,16-26

Základní verš:

„Ale Bůh, bohatý v milosrdenství, z velké lásky, již si nás zamiloval, probudil nás k životu spolu s Kristem, když jsme byli mrtví pro své hříchy. – Milostí jste spaseni!“

Základní otázka:

Jací jsou lidé předtím, než se rozhodnou pro Krista? Jakými můžeme být poté, co jsme přijali jeho spasení? Jak tato změna probíhá?

Čas změny

Když se lidé dívají na budoucí tisíciletí, hovoří s nadějami na změny. Někteří je očekávají v průmyslu, zatímco jiní v oblasti komunikací. Jsou i tací, kteří touží po pokroku v oblasti životního standardu, rodinného života, výchovy, vzdělání, dokonce i náboženství. Žádná změna však není tak důležitá, jako změna, kterou může uskutečnit pouze Bůh a týká se našeho osobního života. O jakou změnu se jedná? (Ez 36,26.26; 2 Kor 5,17)

„Láska je hybnou silou pouze v tom srdci, které bylo obnoveno Boží milostí. Mění povahu, ovládá pohnutky a vášně, překonává nepřátelství a zušlechťuje city. Pokud člověk takovou lásku v sobě pěstuje, pak ona jemu samotnému zpřijemňuje život a má zjemňující vliv na jeho okolí.“ (CK 59-60)

Minulý týden jsme se ujistili, že jsme členy Boží rodiny. Tento týden se budeme chtít dozvědět, jak nám to pomáhá ve splnění touhy stát se novými lidmi s novou budoucností a nadějí.

OBDOBÍ „PŘED KRISTEM“

1. Jak popisuje ap. Pavel život člověka před jeho setkáním s Kristem? Ef 2,1-3; Řím 1,28-32

Pokud nejsme naplněni Kristem, pak je náš život ovládán hříchem bez ohledu na to, jak se jevíme svému okolí. Skutky hřícha oslabují a narušují naši podstatu. Když člověku chybí Kristova láska, je naplněn hříchem. Jak vypadal tvůj život před tím, než jsi přijal Krista za svého Spasitele? Nemusel jsi být zrovna lhář či zloděj. Nebyl jsi náhodou pyšný, zákonnicky zahořklý a bez ochoty odpustit?

Uvažuj o lidech, kteří žili v Pavlově době. O lidech, kteří neznali pravdu o pravém Bohu a „jejich myšlení je zavedlo do marnosti“. (Řím 1,21-32)

2. Co říká ap. Pavel o svém životě před setkáním s Kristem a po setkání? Fil 3,4-8

Před setkáním s Kristem _____

Po setkání s Kristem _____

„Nemáme v sobě nic, čím bychom se mohli chlubit. Nemáme žádný důvod k vyvyšování se. Jediným základem naší naděje je Kristova spravedlnost, která je nám připočtena a kterou v nás a skrze nás působí Duch svatý.“ (CK 62-64)

Když odevzdáme svůj život Ježíši, pak se Pavlova zkušenost může stát i naší zkušeností. „Odevzdáš-li se mu a přijmeš-li ho za svého Spasitele, budeš jeho zásluhou považován za spravedlivého, ať je tvůj život sebehříšnější. Namísto tvého charakteru je před Bohem Kristův charakter a Bůh tě přijímá tak, jako bys nezhrěšil.“ (CK 62-64)

3. Slova, která překládáme z původních textů slovem „hřích“ či „přestupek“, znamenají ve smyslu Ef 2,1-3 „minout cíl“ nebo „padnout“. Stalo se i tobě v životě, že jsi ve svém vztahu k Bohu „minul cíl“, „padl“ anebo „odbočil z cesty“?

OBDOBÍ „PO KRISTU“

Nesmírné bohatství Boží milosti je k dispozici i tomu největšímu hříšníkovi. Bůh nabízí své odpuštění bez rozdílu všem. Podle proroka Izajáše náš nebeský Otec „hojně odpouští“ (Iz 55,7)

1. Co je základem naší jistoty v Boží odpuštění? (Ef 1,7.8)

„Poznáme-li obłudnost hříchu, pochopíme-li, jací opravdu jsme, nepropademe zoufalství. Vždyť Kristus přišel na svět, aby spasil právě takové. Nemusíme si usmiřovat Boha se sebou, nýbrž – ó, jak úžasná láska – Bůh v Kristu 'smířil svět se sebou' (2 Kor 5,19).“ (CK 35-36)

„Teprve tehdy, když plně pochopíme Boží lásku, si nejlépe uvědomíme hříšnost hříchu. Když uvidíme pomocnou ruku, která se k nám z dálky napřahuje, když aspoň trochu pochopíme věčnou oběť, kterou pro nás Kristus přinesl, srdce nám zjihne v lásce a pokoře.“ (CK 35-36)

2. Které tři věci předchází přijetí Božího odpuštění? Definujte každou z nich. Sk 3,19; 1 Jan 1,9

Skutek	Definice
_____	_____
_____	_____
_____	_____

„Kristovo náboženství je však víc než odpuštění hříchů. Znamená, že člověk je zbavený hříchu a uprázdněné místo v srdci zaplňuje Duch svatý. Mysl je osvícená božským světlem, srdce je zbavené sobectví a naplněné Kristovou přítomností.“ (Ellen G. Whiteová, Review and Herald, 10. 6. 1902)

3. Byly ve tvém životě někdy situace, kdy sis logicky zdůvodňoval hřích? Nebo jsi zodpovědnost za něj svalil na něco či někoho jiného?

NOVÉ STVOŘENÍ

1. Které dva protiklady používá ap. Pavel k popisu života před a po svém setkání s Kristem? (Ef 2,12.13; 5,8)

Před setkáním _____

Po setkání _____

„Když se člověk odevzdá Kristu, jeho srdce ovládne nová moc. Nastává změna, kterou člověk sám od sebe nikdy neuskuteční. Je to nadpřirozený zásah, který do lidského života vnáší nadpřirozený prvek.“ (TV 323-324)

Marie propadla alkoholu. Když se její manžel vracel z práce, denně ji nacházel opilý. Toto drama trvalo 25 roků. Jakákoliv snaha o nápravu a pomoc byla marná. Každý pokus o léčbu skončil bezúspěšně. Peníze, které obětoval její manžel na léčbu, by stačily na postavení tří nových rodinných domů. Po všech marných pokusech o vysvobození z pout alkoholu se spolehli na Boží pomoc. Pán začal pracovat na její záchraně. O co se poukoušeli více než 25 roků, to Pán dokázal ve velmi krátkém čase. Brzy po svém vyléčení se Marie stala velmi platnou a horlivou členkou církve.

Ano, Pán každý den mění životy lidí, ať se nacházejí kdekoliv.

2. Jak odpověděl Nikodém na Ježíšova slova, že pokud se nenarodí znovu, nemůže uvidět Boží království? Jan 3,3-6. Co jej podle tebe k takovéto odpovědi vedlo?

„Pán Ježíš působí na lidská srdce prokazováním milosrdenství. Účinnost jeho proměňující moci je tak silná, že satan s veškerou svou pýchou a všemi silami zla, které se sjednotily proti Bohu, stojí a hledí na ni jako na pevnost, kterou nedokáže přemoci ani těmi nejrafinovanějšími podvody. Změna charakteru je pro něj nepochopitelným tajemstvím.“ (TM 18)

Proměna srdce je možná prostřednictvím síly Ducha svatého. (Jan 3,6-8; Ez. 36,36.27)

3. Jaké změny již uskutečnil Pán ve tvém životě? Ve kterých oblastech tvého života se stále měníš a rosteš?

DÍLO DUCHA SVATÉHO

Včera jsme si připomněli, že nový život v Kristu je vlastně dílem Ducha svatého. Nikdo nedokáže dosáhnout takových změn sám ve své síle. Přemýšlejme znovu o slovech adresovaných Nikodémovi o potřebě znovuzrození z Ducha sv. (Jan 3,6-8)

1. Kdo může, podle Joele 2,28-32, přijmout Ducha svatého?

„Duch svatý čeká, že o jeho přítomnost budeme prosit a že ho přijmeme. Proč tedy nehladovíme a nežízníme po daru Ducha, pokud je to podmínka přijetí moci? Proč o něm nemluvíme, nekážeme, proč o něj neprosíme?“ (CHS 252)

Nový člověk v Kristu má zcela nové postoje ve většině životních oblastí. Níže uvádíme některé z vlastností lidí, které měli možná před přijetím Krista. Pročti si Ef 4,22-32 a připiš si k nim vlastnosti, kterými jsou po přijetí Krista nahrazeny.

Lež _____ Žvanivost _____

Hněv _____ Pomluvy _____

Krádež _____ Zahořklost _____

„Když Boží Duch ovládne srdce, mění se celý život. Člověk se zbavuje hříšných myšlenek i skutků. Místo zloby, závisti a hádek nastupuje láska, pokora a pokoj. Smutek se mění v radost a na tváři je patrné nebeské světlo.“ (TV 172-173)

2. Ve kterých výše uvedených bodech – vlastnostech bys potřeboval zlepšit? Pokoušel ses někdy o změnu ve své vlastní síle? Čeho jsi dosáhl silou vlastní vůle? Nezapomeň! Jde o nový život v Kristu.

JAKO JEŽÍŠ

Od okamžiku přijetí Ducha svatého se měníme do Kristovy podoby. Naše řeč i skutky ukazují, že jsme noví lidé s touhou být jako Ježíš.

1. Co je klíčem k tomu, být jako Ježíš? (1 Kor 2,16; 2 Kor 3,16)

Naše mysl je přístupná jak hříchu, tak svatosti. Je bojištěm, na kterém chce mít nepřítel převahu. Současně je místem, kde Kristus může dosáhnout vítězství, jež nám zajistí naše spasení. Pokud Kristu odevzdáme svoji mysl, pomůže nám odolávat zlým a nečistým myšlenkám. Na našem rozhodnutí záleží, kdo se stane pánem naší mysli.

Máme-li Kristovu mysl a hledíme-li na Ježíše jako na původce a „dokonavatele naší víry“ (Žid 12,2), splníme úkol „jít v jeho stopách“. (1 Pt 2,21) Budeme vedeni k pokorné závislosti na Pánu. V našem životě se tím prokáže pravdivost výroku: „Nic není bezmocnější a zároveň neporazitelnější než člověk, který se ve své nicotnosti bezpodmínečně spoléhá na zásluhu ukřižovaného a vzkříšeného Spasitele. Bůh je připraven poslat pomoc andělů těm, jež celou svou bytostí visí na Kristu a nedovolí, aby byli poraženi.“ (Signs of the Times, 29. října 1902)

2. Jaké zaslíbení naplní Pán v našich životech, když využijeme nabídku jít v jeho stopách? Žid 8,10

3. Které vlivy společnosti ti brání rozvíjet Kristovu mysl? Čím by se dala snížit jejich účinnost?

Doporučené studium

Desatero (2 Moj 20. kap.) odráží současně charakter Boží a charakter nového člověka, kterým se každý z nás má v Kristu stát. Respektování prvních čtyř přikázání je projevem naší lásky k Bohu a dalších šest přikázání ukazuje na náš vztah k bližnímu. U každého přikázání uvažuj o jeho pozitivních prvcích a sleduj, jak se projevují v našich názorech a jednáních.

Přečti si 5. kapitolu z knihy Skutky apoštolů.

„Život křesťana není jen upravená nebo zlepšená forma předešlého života, jde o úplnou změnu přirozenosti. Znamená konec sobectví a hříchu, znamená nový život. Tuto změnu může způsobit pouze mocné působení Ducha svatého.“ (TV 171-172)

Ne všichni členové prožili znovuzrození. Někteří se stále zdráhají podřídit vlivu Ducha svatého. Přesto bychom „neměli zapomenout na to, že ať je církev jakkoli slabá a nedokonalá, je tím jediným na zemi, čemu Kristus věnuje svou nejvyšší pozornost. Starostlivě nad ní bdí a posiluje ji Duchem svatým.“ (2 SM 396)

Diskusní otázky

1. Jak bys teď odpověděl na základní otázku úkolu tohoto týdne?
2. Tvůj spolupracovník vede hříšný způsob života, ale chce přijmout Ježíše za svého Spasitele. Má však obavy, že se nedokáže zbavit některých špatných návyků. Jak mu pomůžeš? První krok je naznačený. Doplň další tři a potom je podlož biblickými texty.

Jak se stát novými lidmi v Kristu:

1. _____ Vyznat své hříchy a mít touhu osvobodit se od nich. Text _____
2. _____ Text _____
3. _____ Text _____
4. _____ Text _____

Shrnutí

Vliv Boží lásky nám zajišťuje spasení a současně buduje církev, která se skládá z obrácených a znovuzrozených lidí. Bůh nám ze své lásky odpouští naše hříchy a mění naše životy. Budme mu za to vděční.

LID STEJNÉ NADĚJE A VÍRY

Texty ke studiu

Zj 14,6; 2 Tim 1,12; 2 Petr 1,16; 1 Kor 9,16; Tit 2,11-14; Žid 9,28

Základní verš

„Jedno tělo a jeden Duch, k jedné naději jste byli povoláni; jeden je Pán, jedna víra, jeden křest, jeden Bůh a Otec všech, který je nade všemi, skrze všechny působí a je ve všech.“ (Ef 4,4-6)

Základní otázka

Jak vybudovat jednotnou církev, jejíž členové žijí aktivním duchovním životem?

Jistota uprostřed zmatků

Žijeme ve světě náboženských zmatků. Hodně lidí nemá žádnou víru ani naději. Další jsou přesvědčeni, že jsou křesťané patřící do Boží rodiny, ve skutečnosti však přijali zkreslená a překroucená náboženství; v důsledku tak nepřijali Boží slovo, ale věří satanovým lžím. (Mat 22,29; Mar 12,24; Jan 8,44)

Minulý týden jsme studovali, jak se stát novými lidmi v Kristu. Tento týden se naučíme uplatňovat v našich životech víru, naději a přesvědčení o biblické pravdě věčného evangelia. (Zj 14,6)

VĚČNÉ EVANGELIUM

Lidé jsou v dnešním světě vystaveni závratným změnám a značné nestabilitě. Proto je nesmírně důležité nést věčné a spolehlivé evangelium.

1. Kterým slovem bychom mohli nejuvěstižněji vyjádřit podstatu Kristova evangelia tak, jak ho představuje ap. Pavel v Gal 1,7-9? (Hledané slovo nemusí být v uvedeném textu.)

Svět se neustále mění. Nejnovější počítačový program, který se dnes objeví na trhu, je zítra zastaralý. Ať už je v tom logika nebo ne, lidé docházejí k závěru, že potřebují změnu, protože „změna je život“. Tato filozofie pak vede mnohé k tomu, že touží změnit i učení Písma.

2. Co k tomu říká Písmo?

Žid 13,8 _____

Žid 9,22 _____

1 Petr 1,25 _____

3. Napiš aspoň dva způsoby, kterými se lidé snažili změnit:

Bibli _____

Boží způsob záchrany _____

Boží podstatu _____

„Falešné teorie by neměly najít živnou půdu u lidí, kteří mají stát na základech věčné pravdy. Bůh nás vyzývá, abychom se pevně drželi zásad, které jsou založené na Neomylné Autoritě.“ (8T 298)

„Satan podsouvá mužům i ženám pochybnosti o Boží lásce a pokouší se je tak připravit o sílu ke správnému rozhodnutí. Zaplňuje jejich mysl vším, co oddaluje čas rozhodnutí a touhu po Kristu, jeho spravedlnosti a království. (Luk 2,34-36)“ (6BC 909)

3. Čím byla zaujata a zaplněna tvá mysl v poslední době? Jak by bylo možné ve tvém srdci udělat více místa pro Krista?

POSELSTVÍ, JEHOŽ AUTOREM NENÍ ČLOVĚK

1. Jaké evangelium nesli svým posluchačům ap. Pavel a ap. Petr? 2 Petr 1,16; 1 Kor 2,13

Už v době, kdy ap. Petr psal svůj list, někteří křesťané nevěřili v druhý příchod Krista. Petr však stvrzuje své právo kázat tuto pravdu na základě vlastní zkušenosti (prožitku) na Hoře proměnění. (Mat 17,1-5)

Duch svatý vedl oba apoštoly, Petra a Pavla, ke kázání této Boží pravdy. Kázali a psali o tom, co nepocházelo od nich. „Evangelium bude zjevené jako živá moc, ne jako vymyšlené bajky či spekulace. Evangelium není výsledkem emocionálního vzplanutí či přeludu. Je skutečností, realitou, a proto má a bude mít větší účinek, než mnohá kázání, prohlášení, či dokonce vyznání víry.“ (6T 264)

2. Jak bychom měli v souladu s následujícími dvěma texty (1 Kor 9,16; Jak 1,22-24) nakládat s duchovním poselstvím?

1. _____

2. _____

„Křesťanství nepomáhá lidem v jejich každodenním životě“ řekla žena, která praktikuje východní náboženské formy. Podle Jak 1,22 ovšem právě toto má být cílem křesťanství. Nestačí pouze číst Bibli, nestačí v sobotu sedět v modlitebně a vyslechnout kázání. Podstatou křesťanství je dovolit mu, aby působilo na náš život podle toho, co jsme v sobotu studovali a vyslechli. Nechat tím ovlivnit naše zvyky, náš životní styl. Je to moc evangelia, která nás může změnit tak, abychom odráželi Kristův charakter.

„Kdyby křesťané spolupracovali a šli kupředu jednotně za jediným cílem pod vedením jediné Moci, pohli by světem.“ (CHS s. 75)

3. Ve které oblasti tvého života ti evangelium nejvíce pomohlo?

Kdy a kde to bylo nejvýraznější? Jak by ses o tuto zkušenost mohl podělit se svým přítelem, známým, kolegou právě v těchto dnech?

JEN JEDEN

1. Ve kterých sedmi oblastech by církev především měla dosáhnout jednoty? Tit 2,11-14; Ef 4,3,6; 2 Kor 13,8

1. _____	5. _____
2. _____	6. _____
3. _____	7. _____
4. _____	

„Apoštolové a první křesťané považovali Kristův návrat za blahoslavenou naději. Očekávali, že při jeho druhém příchodu se naplní všechna proroctví a zaslíbení Písma, protože to je skutečný cíl křesťanského putování po této zemi. Všichni, kteří milují Krista, dychtivě čekají na den, kdy budou moci tvář v tvář být s Otcem, Synem, Duchem svatým i anděly.“ (ZVV 334)

2. Co se většinou stane, když člověk poslouchá více než jednoho pána? (Nt 6,24; Gal 1,10)

Už jste někdy zkusili myslet na více věcí současně? Jak se vám to dařilo? Zrovna tak je nemožné sloužit Bohu a přitom lpět na svých postojích. Bůh nemůže být jen jednou z mnoha věcí, které nás ovlivňují. Abychom mohli odrazet jeho život, musí být na prvním místě ve všech oblastech našeho života.

„Mamon“ je kaldejské slovo, které označuje boha peněz. Ve svém širším významu se vztahuje na materialismus, který je v životě člověka tak dominantní. Učedník by se měl plně odevzdat svému Mistrovi a „mamonu“ by mělo být vyhrazeno pouze podřadné místo.

„Ježíš neučí, že bychom se měli izolovat od okolního světa. Své učedníky vede k rozhodnutí, které jim ve světě pomůže žít plným životem.“ (Myron S. Augsburger)

3. Jak může naděje na druhý Kristův příchod vést k obrácení života? Jak může vést ke změnám v církvi? Jak nás tato „blahoslavená naděje“ může ochránit před službou dvěma pánům?

UDRŽOVATEL NAŠÍ NADĚJE

Lidé mají hodně ušlechtilých plánů a nabízejí je jako určitou naději do budoucnosti. Často však tato očekávání skončí zklamáním. Čím dál tím více si lidé uvědomují svoji bezmocnost při řešení problémů tohoto světa. Ve včerejší lekci jsme si připomněli, že jako děti Boží máme „blessed by hope“ (Tit 2,13) na Kristův návrat. Nejsme vydáni napospas osudu. Známe cíl naší cesty. I když je život plný těžkostí, druhý příchod je pro nás nadějí.

„Pocity nejsou dobrým ukazatelem. Důkaz našeho přijetí Bohem bychom neměli hledat v našem nitru. Tam můžeme nalézt jen to, co nám bere odvahu. Naší jedinou nadějí je hledět na Ježíše. V něm je vše, co nás může naplnit vírou, nadějí a odvahou. On je naše spravedlnost, útěcha a radost.“ (5 T 199,200)

1. Vysvětli vztah mezi milostí a nadějí. (Ř 5,2)

Žijeme vírou i nadějí. Jedno je zárukou druhého.

Přináší adventní naděje do tvého života radost a jistotu? Pokud ne, proč? Rozhodni se, že bez ohledu na to, co si myslí druzí, se nikdy nevzdáš své víry v našeho Boha, který udržuje naši naději.

2. Co znamenají slova, že Kristus v nás je „nadějí slávy“? (Kol 1,27)

Pokud v nás Kristus žije, jeho proměňující moc obnovuje náš vnitřní život a naše existence je naplňována novým pohledem do budoucnosti. Kristus se stává slavnou nadějí, která dává jistotu našemu životu v současnosti a je i zárukou pro budoucnost.

„Po celé cestě, která vede k věčnému životu, můžeme nacházet zdroje radosti pro osvěžení unavených. Pravá, mocná radost duše se začíná tehdy, když se naše nitro mění do podoby Kristovy 'naděje slávy.'“ (2 SM 169)

3. Jak nám může „blessed by hope“ dodat odvahu a víru v čase zkoušek?

„VÍM, KOMU JSEM UVĚŘIL“

1. Čím si je Pavel naprosto jistý? (2 Tím 1,12)

Všimněme si, že Pavel neříká, čemu věří, ale komu věří. Jeho jistota nepochází z formálního vyznání víry ani z teologických spisů, ale pramení ze zkušenosti osobního poznání Spasitele. To je také důvod, proč Pavel svěřuje výsledky díla, ke kterému ho Pán povolal, do jeho rukou. Nikdy nepochyboval o své víře, nikdy nepochyboval o svém Pánu. Pochybnosti oslabují duchovní život. Důvěra v Boha však posilňuje naše nitro a přesvědčení. Posvěcuje náš křesťanský život.

„Víra je důvěra Bohu. Přesvědčení, že nás miluje a ví, co je pro nás nejlepší. Namísto spoléhání se na vlastní síly nás vede k rozhodnutí přijmout jeho vůli. Důvěra přijímá jeho moudrost místo naší nevědomosti, jeho sílu místo naší slabosti, jeho spravedlnost místo naší hříšnosti.“ (GW 259)

Jednou navštívil mladý muž známého křesťanského spisovatele a při pohledu na jeho knihovnu se jej zeptal: „Týkají se všechny vaše knihy, které jste napsal, základů vaší víry?“ Spisovatel přelétl zrakem polici plnou knih, ukázal na jejich část a řekl: „Těchto šest knih je mým prvním dílem o víře. Po smrti mého syna jsem na toto téma napsal tyto čtyři svazky. Po několika těžkých životních zkouškách už jen tyto dva.“ Potom vytáhl úzkou knižku a dodal: „Toto je moje poslední kniha. Když mi zemřela moje manželka, pochopil jsem, že víra je jednoduše řečeno důvěra Bohu.“

„Nemusí se bát zlé zprávy, jeho srdce pevně doufá v Hospodina.“ Ž 112,7

2. Kterou radu týkající se pevnosti, vytrvalosti a růstu ve víře a naději nacházíme u Jakuba 1,2-12?

„Nejistota a bezradnost budou narůstat. My věřící se ale navzájem posilujeme. Nesklápějme štít víry, ale držme jej vysoko vztyčený s pohledem na toho, který je původcem a završovatelem naší víry.“ (2 SM 406)

3. Co by podle tvého názoru mohlo nejvíce oslabit naše křesťanské přesvědčení? Jak často posilujeme svoji víru a naději studiem Božího slova?

Doporučené studium

Najdi si v Biblické konkordanci hesla víra a naděje. Po přečtení několika veršů se pokus o nalezení vztahu mezi nimi. V knize Velký spor věků si přečti 38. kapitolu Závěrečné varování.

„Boží lid nemá žít ve zmatcích, bez pořádku, souladu, důslednosti a krásy. Pán je velmi zneuctěný, když mezi jeho lidem vládne rozkol. Pravda buduje jednotu. A o jednotu, kterou Bůh vyžaduje, musíme bojovat každý den, pokud máme naplnit Kristův požadavek. Žádná nejednota se nesmí vetřít mezi ty, kdo věří, že poslední poselství milosti má být zvěstované tomuto světu. Byla by to strašná překážka v pokroku Božího díla. Jeho učedníci mají být zajedno, jako byl Kristus zajedno se svým Otcem. Jejich osvěcené, inspirované a posvěcené síly se musí sjednotit v jeden celek. Ti, kdo milují Boha a zachovávají jeho příkázání, se nemají rozdělovat, ale semknout.“ (8 T 174,175)

Diskusní otázky

1. Na základě studia v tomto týdnu si vypracuj seznam bodů, které budou odpovědí na základní otázku. Jedna z nich by mohla znít např. takto: Jednotnou církev (jejíž členové sdílejí společnou víru a naději) můžeme vybudovat tak, že si osvojíme upřímný a pokorný postoj bez předpojatostí a předsudků, a to zejména v těch případech, kdy zcela nepochopíme určitou biblickou pasáž.
2. Je potřeba modernizovat podstatu evangelia, abychom jej učinili přitažlivějším pro sekulárního člověka? Platí to i pro metody, kterými se evangelium šíří?
3. Diskutuj o užitečích, které členům přináší jejich společenství v církvi. Postav to do protikladu ke zmatkům a odcizením, které jsou charakteristickými znaky dnešního světa!

Shrnutí

Máme tvořit Boží rodinu, která se vyznačuje společnou vírou a nadějí. Jsme povoláni nést a kázat biblickou pravdu bez vlastních oblíbených názorů a předsudků. Tak můžeme zůstat jednotní v lásce a službě. O tom též pojednává úkol na další týden.

SJEDNOCENÍ V LÁSCE A SLUŽBĚ

Texty ke studiu

Ef 5,3; Jan 13,34; Mat 22,37-40; Jan 17,26; 21,15-17; Kol 3,12-14

Základní verš

„Dítky, nemilujme pouhým slovem, ale opravdovým činem.“ (1 Jan 3,18)

Základní otázka

Co je to křesťanská láska? Proč je láska mezi křesťanskými ctnostmi na prvním místě? Jak ji můžeme coby Boží děti pěstovat? Jak nám Kristova láska pomáhá žít ve světě, a přitom nebýt ze světa?

„Opravdovým činem“

Zlo, utrpení a násilí v našem světě jsou důsledkem toho, že lidé nepřijali do svého srdce křesťanskou lásku. Ta se však nezakládá pouze na slovech. Musí se projevit opravdovými skutky. (1 Jan 3,18)

„Láska nemůže žít nečinně. Každým skutkem se rozhojňuje, posiluje a rozmáhá. Láska vítězí tam, kde jsou jiné důkazy a moc autority bezmocné.“ (2 T 135)

„Když se o vzácnou rostlinku lásky nestaráme každodenně, jsme v nebezpečí, že se staneme úzkoprsými, nelítostnými, pobožněstkářskými a kritickými. Budeme se považovat za spravedlivé, i když jsme daleko od toho, abychom se líbili Bohu.“ (5 T 605)

ŽIJTE V LÁSCE!

1. Co znamená žít v lásce? Ef 5,1.2

2. Podle čeho nekřesťané mohou poznat, že jsme učedníky Krista? Jan 13,34.35 Tento text porovnej s Ef 5,1.2

Lidé sledují, jak se jako křesťané jeden k druhému chováme. Pokud nevidí ve vzájemných vztazích ducha služby a odpuštění, jsou zklamaní a považují nás za pokrytce. Když však vidí v Boží rodině živou Kristovu lásku, považují její členy za opravdové Kristovy učedníky.

3. Jaký je podle Fil 2,1-3 vztah mezi láskou a pokorou?

„Sobectví, pýcha, touha po nezávislosti a soběstačnosti, nadřazenost, předsudky, kritika, pomlouvání a vyhledávání chyb mezi věřícími podporuje v církvi rozkol. V pozadí uvedených postojů se ukrývá ztráta prvotní lásky a radosti vyplývající z křesťanské zkušenosti. Nový pohled na Boží dar v Kristu na Golgotě může obnovit naši lásku k lidem.“ (1 Jan 4,9-11; ZVV 178,179)

„Křesťanská láska je nezlomný vztah přátelství a důvěry, který nepozná hořkost a nezajímá jej nic jiného než dobro druhých. Nejedná se o pouhé citové vzplanutí, které je doprovodným jevem lásky. Je to vítězství vůle, jehož bylo dosaženo v Ježíši Kristu. Nespočívá v pouhém milování těch, co milují nás a těch, kteří jsou nám sympatičtí. Křesťanská láska je nezlomný vztah přátelství a důvěry dokonce i k těm, kteří nás nenávidí, nemají nás rádi a jsou nám nesympatičtí. To je podstata křesťanského života – týká se našich vztahů nejen zde na zemi, ale i ve věčnosti.“ (William Barclay)

3. Jakým způsobem projevuje lásku tvůj sbor? V čem své poslání zanedbává? Kde vidíš možnosti nápravy? Jak se ty sám podílíš – jak na jeho úspěších, tak i selháních? V čem bys mohl pomoci sboru při šíření Boží lásky?

DOKONALÝ ZÁKON LÁSKY

Mnozí lidé považují adventisty sedmého dne za legalisty (zákoníky) právě proto, že zdůrazňují platnost Desatera a vyzývají k jeho zachování. Je však také pravda, že ne jeden člen církve má nesprávný koncept ospravedlnění. To tehdy, když tvrdí, že zákon je důležitějším klíčem ke spasení než Kristus. Tato teorie je však velmi vzdálená pravdě. Písmo jednoznačně potvrzuje, že naším jediným Spasitelem je Ježíš Kristus. (Ef 2,8.9; 5,23; 1 Petr 1,18.19)

1. Jak nám texty Jan 14,15 a Jan 15,9.10 mohou pomoci při pochopení textu 1 Jan 3,18?

Existují lidé, kteří rádi mluví o lásce k bližním, v praxi však konají podle vlastní vůle bez ohledu na to, zda tím působí bolest a bez ohledu na následky. Podle Ježíšových slov se láska projevuje „opravdovým skutkem“.

Zdá se vám to nemožné? Ano, pokud spoléháme pouze na vlastní síly. Podle záznamu u Jana 14,15 Ježíš říká: „Budu prosit Otce a On vám dá jiného Utěšitele, aby s vámi zůstal na věky.“ (v. 16) Význam slova přeloženého jako Utěšitel (Přímluvce, Pomocník – různé překlady) je „ten, který byl povolán stát na určené straně“. Duch svatý je ochotný být neustále s námi a vést nás cestou k vítězství. Tak se Kristova láska vycházející zevnitř projeví navenek ve skutcích lásky.

2. V jakém smyslu je Mat 22,37-40 shrnutím Desatera? Jak rozumíš slovům „celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí“? Co znamená „milovat svého bližního jako sám sebe“? (v. 39)

„Pokud nepěstujeme rostlinku lásky každý den, jsme v nebezpečí, že se staneme úzkoprsmými, nelitostnými, pobožnickáckými a kritickými, že se budeme považovat za spravedlivé, i když jsme velmi vzdáleni od toho, abychom se líbili Bohu.“ (5 T 605)

„Nelidskost v chování člověka je tím největším hříchem. Mnozí si myslí, že prezentují Boží spravedlnost a přitom úplně zapominají na jeho něžnost a velkou lásku.“ (MH 163)

3. Co říká Jan 2,3-5 o těch, kdo vyznávají Ježíše, ale nedodržují jeho přikázání? Co ti to napovídá?

VEDENÝ KRISTOVOU LÁSKOU

1. Co znamená být vedený, ovládaný, nebo puzený láskou Ježíše Krista? 2 Kor 5,14

Uvedené verše dávají křesťanské lásce zcela jiné místo, než mají obyčejné pocity. Kristova láska je síla, která povznáší naše myšlenky, mění naše postoje a názory, mění celý náš život. Výsledkem Božího pobytu v našem srdci je totální změna našeho chování. Nakolik by mohl být náš duchovní život lepší, kdybychom byli vedeni Kristovou láskou.

Modlíme se za to, aby nám Pán dal moc své lásky a svého Ducha?

2. Proč Ježíš položil Petrovi třikrát tu samou otázku? (Jan 21,15-17) Co myslel svými slovy „pas mé beránky“?

Ježíš si přál, aby křesťanská láska vychovávala jeho učedníky k péči o jeho stádo. Pravá láska je vždy aktivní, užitečná, praktická a dynamická. Pomáhá a slouží druhým a zároveň vede církev k vyšší duchovní úrovni, a tím pádem ji i sjednocuje.

„K úspěchům v díle přispívá poznání, ochota, vděčnost a horlivost. Ale bez Ježíšovy lásky v srdci nedosáhne křesťanský služebník skutečného úspěchu.“ (TV 812-815)

Zdroj lásky. Vypráví se, že misionářský překladatel nemohl najít v jistém africkém dialektu odpovídající výraz pro slovo láska. Cítil, že bez tohoto slova nebude moci domorodým lidem dokonale představit příběh o Boží lásce. Když se radil s lidmi, kteří tímto jazykem mluvili, jeden z mužů, který držel v náručí svou dcerku, řekl: „Ok'e fe znamená: Tak moc záleží na štěstí mé dcery, že když si pomyslím, co by se jí mohlo stát, až vyroste, vyvolává to v mém srdci nepopsatelnou bolest.“ Slova tohoto starostlivého otce nám ukazují na Boží lásku k nám. Je tak hluboká, že ji jen velmi těžko dokážeme pochopit.

Může nás taková míra Boží lásky nechat lhostejnými v našem vztahu k němu a k našim bližním?

3. Jak bys popsal Boží lásku ve svém srdci po tom, co jsme si o ní prostudovali? Jak bys vysvětlil Boží lásku někomu, kdo ji ještě neprožil? Jak bys dokončil větu: „Boží láska je jako ...“

UPŘÍMNÁ LÁSKA

1. Jaký postoj by podle ap. Pavla měla zaujímat láska v životě nás jako Božích vyvolených? (Kol 3,12-14)

Nezdá se vám, že jsme ještě příliš vzdáleni od tohoto ideálu? Nezapomeňme, že máme důležité zaslíbení: „Ale v tom všem slavně vítězíme mocí toho, který si nás zamiloval.“ (Řím 8,37) Můžeme se sice zeptat: „Ale kdo je k takovému poslání způsobilý?“ (2 Kor 2,16) Odpověď zní: „Ne že bychom mohli tuto způsobilost přičítat sami sobě na základě toho, co je v nás. Naše způsobilost je od Boha.“ (2 Kor 3,5)

„Pokud se díky Boží milosti stanou naše srdce citlivá a oddaná, když zahoří Boží dobrotou a láskou, potom z nich zcela přirozeně vytryskne láska, soucit a citlivost k bližním.“ (5 T 606)

„Když se Mistři podobáme pokorou, potom se povzneseme nad urážky, nevlídnost a rozmrzelost každodenního života. Přestane nás to znepokojovat. Největším důkazem ušlechtilosti křesťana je sebeovládání.“ (TV 300-301)

2. Na jaký protiklad poukazuje ap. Pavel v 1 Kor 4,20.21? Jak se může láska vyrovnat síle?

Je velmi lehké mluvit o lásce a odsoudit přitom druhé, že nemají lásku, přetvářovat se, že máme lásku, když ji ve skutečnosti nemáme. Jenže křesťanství nespočívá na slovech, byť by byla sebelibivější. Centrem Kristova evangelia nejsou „řeči“ (1 Kor 4,20), ale to, čím jsme. Je daleko důležitější, co na nás lidé vidí, než to, co od nás slyší. Slova jsou nositeli informací, ale mohou též klamat a být zavádějící. Pouze naše chování přesvědčí ostatní o naší věrnosti.

Samozřejmě, musíme být opatrní, aby láska, kterou představujeme jinému člověku, nezaslepila jeho oči při pohledu na vlastní chyby a nedostatky. Křesťanská láska musí být také někdy ve formě napomenutí. Vždyť i Pán Bůh čas od času napomínal svůj lid. „Koho Pán miluje, toho přísně vychovává ...“ (Žid 12,6)

3. Rodiče, kteří o sobě tvrdí, že jsou křesťané, by to měli dokázat především vůči svým dětem. Jak by se ale měli zachovat, kdyby jim někdo řekl, že např. jejich syn jezdil na motorce pod vlivem alkoholu?

JEŽÍŠOVA TOUHA

1. Kolik lásky by v nás mělo být podle modlitby Ježíše Krista? (Jan 17,26)

Není v lidských silách pochopit hloubku Boží lásky k jeho Synovi. Zajímavé však přitom je, že Kristus chce, abychom právě takovou lásku měli. Božská láska vede k jednotě, souladu a ochotě hlásat evangelium. Pokud jsme láskou spojeni (Kol 2,2), dokážeme lépe pochopit „Boží tajemství – Krista“. Přemýšlení o Boží lásce nás přibližuje ke Kristu a naplňuje nás jeho přítomností.

2. Jak vysvětluje ap. Pavel požehnání lásky? Jaký má podle něj vztah k zákonu? (Řím 13,8-10)

Napadlo tě někdy přemýšlet o Boží lásce jako o dluhu jednoho vůči druhému? Jak bychom takový dluh mohli splácet?

Láska nikdy nehledá zisk. Právě naopak, hledá, koho by mohla obdarovat. Proto nebudeme krást. Láska je nesobeckost, ne sobectví. Proto nebudeme toužit po manželských partnerech svých sousedů a přátel. Láska neubližuje. Proto nejen že nezabýváme, ale nebudeme ani pomlouvat. A tak bychom mohli pokračovat dál. Pokud budeme čestně přemýšlet nad naším dluhem lásky, povede nás to k poslušnosti zákona.

Zákon a láska si neprotiřečí. Naopak, láska, která vede k poslušnosti, vnáší do našeho života radost, pomáhá nám v těžkých životních situacích a střeží jednotu v církvi.

3. Proč by měla být láska hnacím motorem všech našich činů? (1 Kor 16,14)

4. Je tvůj každodenní život v harmonii s těmito principy lásky? Jaká je tvoje přirozená reakce, když se dozvíš, že tě někdo pomlouvá? A jak bys reagoval, kdyby Kristova láska opravdu vedla tvé myšlenky i skutky?

Doporučené studium

Pročti si 1 Kor 13. kap. a použij tento text jako zrcadlo pro hodnocení svých skutečných pohnutek a pocitů. V knize Skutky apoštolů prostuduj kapitulu Věrný svědek.

„Čtěte tuto kapitolu (1 Kor 13) každý den a čerpejte z ní pokoj a sílu. Naučte se z ní, jakou hodnotu Bůh přisuzuje posvátné lásce, která má svůj původ v nebi, a dovolte, aby její poselství proniklo celé vaše srdce. Láska podobná Kristově lásce má původ v nebi a bez ní jsou všechny ostatní vlastnosti bezcenné.“ (Review and Herald, 21. 7. 1904)

Násilí odporuje zásadám Boží vlády. Bůh nechce nic víc než službu lásky. Lásku si však nelze vynucovat, nelze ji získat násilím či mocí. Poznat Boha znamená milovat ho.

Diskusní otázky

1. **Jak můžeme milovat jiné, takové jací jsou, i když jejich myšlení a postoje jsou nesprávné?**
2. **Pravá láska přináší uzdravení a duševní rovnováhu. Přemýšlej, jestli ve tvém okolí není někdo, komu by tvůj projev lásky mohl vrátit ztracený klid a pokoj!**
3. **Porovnej pozhnání, které můžeme získat díky Boží lásce, s důsledky, které přináší lidské sobectví.**

Shrnutí

Boží vůli je, aby jeho církev na této zemi byla jednotná. Ježíš se modlil za jednotu svých učedníků, ke kterým patříme i my. Pouze tam, kde je Boží láska, platí: „Jaké dobro, jaké blaho tam, kde bratři bydlí svorně!“ (Ž 133). Musí to však být upřímná láska, která se projeví opravdovým skutkem.

OTEVŘENÉ SPOLEČENSTVÍ

Texty ke studiu:

Mar 7,24-30; Luk 10,30-33; Jan 4,7-15; Sk 17,26; Řím 10,5-11; Jak 2,1-9

Základní verš:

„Jestliže tedy zachovááte královský zákon, jak je napsán v Písmu: ‘Milovati budeš bližního svého jako sám sebe,’ dobře činíte. Jestliže však někomu straníte, dopouštíte se hříchu a zákon vás usvědčuje z přestoupení.“ (Jak 2,8.9)

Základní otázka:

Jaký by měl být postoj křesťanů k nevěřícím a ke členům jiných náboženských komunit? Jak bychom se měli stavět k těm, kteří mají odlišné názory?

Bez předsudků

Minulý týden jsme se učili o tom, jak důležitá je křesťanská láska pro soužití v církvi a v rodině a jaký má dopad na jednotu. Tento týden se budeme zabývat křesťanskou láskou ve vztahu ke všem lidem, bez ohledu na to, kam patří.

„Kristus nikdy nedělil lidi podle národnosti, společenského postavení nebo věroučného vyznání... Přišel, aby zbořil všechny dělící zdi a aby ukázal, že dar jeho milosti a lásky je nespoutaný jako vzduch, světlo nebo déšť, který zavlažuje zemi.“ (2 SM 485)

Jediný způsob, kterým můžeme získat srdce osvobozené od předsudků a diskriminačních postojů, je nechat v nás pracovat Ducha svatého. On nás může přetvářet do Ježíšovy podoby a zasahovat tak evangeliem lidi okolo nás.

DUCH SLUŽBY

1. Jaký druh služby představoval Ježíš během svého života na zemi? Mar 10,45; Jan 13,15-17

„Bůh nehodnotí naši službu podle toho, jak dlouho trvá, ale podle ochoty a věrnosti, s jakou ji konáme. Pán chce, abychom se bezvýhradně odevzdali pro jeho dílo. I ten nejmenší úkol, který splníme upřímně a nezištně, je Bohu milejší, než cokoliv velkého, poznamenaného sobectvím.“ (KOL 402)

Vypráví se, že během války byl zničen kostel. Když lidé začali odstraňovat trosky, objevili sochu Krista, které chyběly ruce. Známy sochař se nabídl, že ji zrestauroje. Místní farář nabídku odmítl s odůvodněním, že socha bez rukou se pro věřící stane určitým symbolem. Má připomínat, že Pán je závislý na rukách svých následovníků, skrze které může vykonat mnoho skutků opravdové lásky.

Ano, Pán potřebuje naše ruce ke službě bližním. Potřebuje naše rty, kterými může být zvěstováno radostné evangelium lidem okolo nás. Potřebuje naše nohy, které se vydávají na cestu k osamělým. Potřebuje naše hořící srdce, která rozehřívají studená srdce hříšníků. Sloužit znamená udělat něco dobrého pro druhé. Služba nám zároveň dává jistotu radosti v Pánu.

Světověznámý lékař a lidumil Albert Schweitzer (1875-1965), který sloužil v Gabonu, jednou svým studentům řekl: „Nevím, co vás v budoucnosti čeká. Jedno však vím určitě. Skutečně šťastní budete jen tehdy, když svůj život provedete cestou služby.“

2. Vysvětli svými slovy zlaté pravidlo bible podle Mat 7,12.

Neexistuje důležitější princip pro lidské vztahy než ten, který je obsažený v těchto několika jednoduchých, ale o to významnějších Kristových slovech. Pochopíme je snadno, daleko těžší je jejich uvedení do praxe.

„Zásady zlatého pravidla jsou pravými zásadami křesťanství. Všechno, co neodpovídá této úrovni, je klam.“ (MB 138)

3. Pomohl jsi v poslední době někomu, kdo od tebe potřeboval obět' času, peněz nebo jiných prostředků, přestože ti nic nepřebývalo?

NESTRANNOST

1. Co říká ap. Pavel o Božím vztahu ke všem lidem? (Sk 10,34.35; Řím 2,5-11) Jaký je náš vztah k ostatním lidem ve světě ve srovnání s Božím postojem?

Jedná-li se o mezilidské vztahy, pak nebýt nestranný znamená „dělat rozdíly mezi jednotlivými osobami“, jinak též řečeno – respektovat jednoho a nebrat ohled na druhého. Bůh dal Petrovi ve vidění velmi cennou radu: Jedná-li se o spasení, pak mezi lidmi nesmí dělat rozdíl. Kristus zemřel za celé lidstvo. Za každého zaplatil nejvyšší cenu. Nestrani nikomu! Má rád každého bez ohledu na to, jak hluboko ve své hříšnosti padl. Díky jeho milosti, která je nabízena bez rozdílu všem, můžeme na svých ramenou ucítit jeho laskavou a bolest zmírňující ruku.

„Kristus přišel na naši zem s poselstvím milosti a odpuštění. Položil základy náboženství, ve kterém vedle sebe Židé i pohané, černí i bílí, svobodní i otroci jsou pod zorným úhlem nebes považováni za sobě rovni. Spasitel nabízí stejnou míru lásky každé lidské bytosti.“ (7T 225)

2. Na čem Jakub ilustruje porušování principu nestrannosti? Jak 2,1-9

Prvotní církev byla v počátcích tvořena především prostými lidmi. Jakmile bylo shromáždění navštíveno lidmi z jiné společenské vrstvy nebo se tito lidé stali členy církve, mělo se zato, že by se jim měl prokazovat jiný stupeň úcty. Prvokřesťanská církev však byla v té době jedinou institucí, která nerespektovala zažitá sociální členění. Během bohoslužeb vedle sebe seděli otroci i jejich páni. Je velmi pravděpodobné, že otroci dokonce vedli bohoslužby.

3. Uvědomil sis už, že porušování principu nestrannosti je hřích? Existuje tento hřích v církvi naší doby? Jaké škody by mohl v církvi napáchat? Projevuje se i ve tvém sboru? Ve tvém životě? Pokud ano, jak a kde bys měl začít s jeho odstraňováním?

JEŽÍŠŮV PŘÍKLAD

Dnes si připomeneme tři okamžiky z Ježíšova života, ve kterých Kristus projevil svůj zájem i o lidi, kteří nebyli Židé. Nejdříve si každý z nich v Bibli přečti. Teprve pak si ke každému z nich přečti dnešní komentář. Posléze odpověz na následující otázky, které z uvedených příkladů vyplývají: Jaký byl charakter poskytnutých služeb? Jaký byl výsledek? Čemu nás odpovědi na uvedené otázky mají naučit ve vztahu k lidem, kteří nesdílejí tutéž víru a tentýž životní styl jako já?

Příklad první – Jan 4,7-15: „Židé a Samaritáni byli úhlavními nepřáteli. Pokud to bylo jen trochu možné, vyhýbali se jedni přijít do styku s druhými.“ (TV 183-184)

Přes to všechno se Ježíš u Jákobovy studny dal do hovoru se Samaritánkou. Tento památný rozhovor ukázal cestu ke spasení nejen této ženě, ale mnohým dalším obyvatelům blízkého městečka. „Spasitel stále koná totéž dílo, jako když nabízel vodu života samařské ženě. Možná, že ti, kdo se nazývají jeho následovníky, pohrdají vyvrheli společnosti a vyhýbají se jim. Lásku Kristovu k jeho dětem však nemůže odvrátit nic takového, jako je jejich národnost, původ či životní osud.“ (TV 193-194)

Příklad druhý – Luk 10,25-33: Samaritán „nevyzvídal, jestli cizinec je Žid nebo pohan. Také dobře věděl, že Žid by mu v podobné situaci plivl do tváře a s opovržením by odešel. Přesto nezaváhal.“ (TV 500-503) Tímto příběhem Ježíš ukázal na svůj vztah k těm, které tradiční Židé považovali za své nepřátele. Zdůraznil zde jednání člověka, který měl ve svém srdci soucit se svým bližním.

Příklad třetí – Mar 7,24-30: Tento zázrak Ježíš vykonal především proto, že měl soucit s dívkou, která trpěla posedlostí. Kristus však měl ještě jeden důvod k uzdravení děvčete. „Chtěl pomoci sužované ženě. Současně svým milosrdným jednáním se členem opovrženého národa chtěl dát příklad svým učedníkům, aby věděli, jak mají jednat, až s nimi nebude. Chtěl je přivést k tomu, aby opustili od své židovské výlučnosti a začali se zajímat o práci a blaho i druhých národů.“ (TV 401-402)

1. **Pokud se najít čestnou odpověď na otázku, jestli pomáháš pouze těm, kdo patří do našeho sboru a smýšlejí stejným způsobem. Pokud ano, co by se mělo stát, aby se to změnilo?**
 2. **Jak může vztah k těm, kteří se neztotožňují s naším přesvědčením, naplnit příkaz, který je nám daný v Mat 28,19.20?**
-

ZKUŠENOST IZRAELE

Bůh si vybral izraelský národ, aby nesl jeho zvěst ztracenému světu. Prostřednictvím Izraelitů se Boží plán spasení měl dostat ke každému člověku. Jejich závislost na Bohu a uctívání Boha měly být názornými ukázkami, skrze které se okolní národy měly dozvědět všechno podstatné o Stvořiteli a Vykupiteli. Izrael však ztratil svou závislost na Bohu, dále ztratil povědomí svého misijního poslání a upadl do pyšného exkluzivismu. Bůh jim řekl: „Povstaň, rozjasni se, protože ti vzešlo světlo, vzešla nad tebou Hospodinova sláva.“ (Iz 60,1) Oni však milovali více tmu než světlo. (Jan 3, 19) Protože odmítli „pravé světlo, které osvěcuje každého člověka“ (Jan 1,9), ztratili své jedinečné postavení mezi národy.

1. Jaký rozsudek vynesl Ježíš nad Jeruzalémem? Luk 13,34-35; Mat 23,33-43

„Ježíš v bolesti zaplakal nad odsouzeným městem, avšak nemohl ho už zachránit. Vyčerpal všechny možnosti. Izrael odmítl varování Ducha Božího, a tím odmítl jedinou možnost pomoci. Nebylo jiné moci, jež by jej mohla zachránit.“ (TV 584-587)

Proto Bůh povolal církev, aby pokračovala v tom díle záchrany, které Izrael odmítl. S novou vizí mají Ježíšovi následovníci přinášet evangelium celému světu. Tato vize, tento úkol neztratil ani po dvou tisících letech nic na své aktuálnosti.

„Kristus však pověřil své učedníky, aby hlásali víru a náboženství bez třídní či národnostní výlučnosti. Náboženství určené všem lidem, národům a společenským vrstvám.“ (TV 819-820)

Globální misie je vizí a úkolem i pro naši církev. Gary Krause, vedoucí Globální misie CASD, napsal: „Globální misie nás staví před úkol zasáhnout miliony lidí. Nutí nás k přesunu z církevního pohodlí do 'nebezpečného' a neznámého světa okolo nás. Pro většinu z nás to přinese riziko hledání nových, neprozkoumaných cestiček. Bude to vyžadovat obět' času a dát více, než stanová rozpočtová tabulky.“

2. Které specifické důrazy evangelia mohou tomuto světu přinést pouze adventisté s.d.? Přemýšlej o dvou nebo třech věcech, které bys mohl realizovat ve svém poli působnosti, abys tím napomohl církvi při plnění jejího poslání v rámci globální misie.

Z JEDNOHO STVOŘIL CELÉ LIDSTVO

1. Přemýšlej nad Pavlovým výrokem, který se týká rovnosti každého člověka v celé lidské společnosti. Sk 17,26

V době ap. Pavla existovaly velké společenské a sociální rozdíly. Protože bohatí byli přesvědčeni o své nadřazenosti, vznikla obrovská propast mezi privilegovanou třídou bohatých a ostatními lidmi. Ani po mnoha stoletích nepřestal být tento problém aktuální. Naštěstí „Bůh nedělá žádné rozdíly, pokud jde o národnost, kastu nebo třídu. On je Stvořitelem celého lidstva. Všichni lidé jsou, díky jeho stvoření a vykoupení, jednou rodinou.“ (2 SM 486)

„Volá k sobě všechny, bez rozdílu věku, postavení, národnosti či náboženství a všem nabízí život.“ (TV 583-584)

2. Jak je v Řím 10,12 vysvětleno, že křesťanství nepodporuje sociální rozdíly? Přemýšlej nad důležitostí slova každý v kontextu Řím 10,13 a potom srovnej s Jan 3,16.

Celý týden jsme studovali o potřebě mít otevřenou mysl k tomu, abychom k bližním přistupovali s křesťanskou láskou a bez předsudků. Jako křesťané si pamatujme, že Bůh nás má všechny rád. Ježíš Kristus položil svůj život za všechny, i za ty, které považujeme za naprosto ubohé a bezvýznamné. Jak úžasná je jeho láska.

Jsmo povoláni k tomu, abychom následovali Ježíšův příklad. Co nám říká o lásce k bližnímu desatero? (Mat 22,39; Řím 13,8-10) Co je podstatou zlatého pravidla? Může křesťan získat dostatečnou duchovní sílu k tomu, aby podle něho také jednal? Jenže lidské sobectví je tak velké, vliv světa tak silný a náš sklon k sebeobhajování tak zakořeněný, že Kristův příklad můžeme naplnit pouze prostřednictvím Ducha svatého.

3. Přemýšlej o zaslíbeních podle Fil 4,13: „Všechno mohu v Kristu, který mi dává sílu.“ Jak nás může víra v toto zaslíbení povzbudit, abychom dokázali milovat tak, jak miloval Kristus? Jak nám může Bůh pomoci „skrze Krista“ vykonat to, co se na první pohled zdá neuskutečnitelné?

Doporučené studium

Co nás Mat 25,31-46 učí o lásce k bližním, bez ohledu na to, v jaké životní situaci se nacházejí? V knize Touha věků si přečti kapitoly 19, 43 a 54.

„Kristus se nenechal ovlivňovat žádným politickým děním. Nedělal rozdíl mezi příslušníky vlastního národa a cizinci, mezi přáteli a nepřáteli. Jeho srdce se především dotýkala touha každého člověka po záchraně... Ježíš nabídl naději i lidem drsným a těm, u kterých se nedala očekávat přílišná změna. Ujistil je, že i oni mohou žít čistým a užitečným životem a že mohou získat charakter, který bude svědčit o tom, že jsou Božími dětmi. Tito lidé zatoužili získat si jeho důvěru. Pro jejich vyprahlá srdce byla jeho slova životodárnou silou. I v lidech, kteří byli společností zavrženi, probudil nové pohnutky a dal jim příležitost začít nový život.“ (MH 25.26)

Diskusní otázky

- 1. Kristovo náboženství nás vede ke službě. Proč je tedy tak obtížné rozvíjet právě tohoto ducha služby? Jak ti může Duch svatý v praxi pomoci při uplatňování Ježíšova příkladu, když řekl, že nepřišel, aby jemu bylo slouženo, ale aby on sloužil? (Mar 10,45)**
- 2. Jak se může naše církev stát otevřeným a milujícím společenstvím?**
- 3. Porovnej: na straně jedné požehnání křesťanské lásky, která nedělá rozdíly, a na straně druhé negativní důsledky, které vyplývají z předsudků!**

Shrnutí

Ani jako církev, ani jako jednotlivci bychom neměli ztratit ze zřetele naši globální misi, jejímž cílem je zasáhnout evangeliem všechny národy. K tomu bychom měli využít způsob, s jakým Kristus přistupoval ke každému jednotlivci. Se stejným pochopením a zájmem.

JEDNOTA V ROZMANITOSTI

Texty ke studiu

Řím 12,4-8; 1 Kor 12; Ef 4,1-3.11-16; Jan 17, 17-23

Základní verš

„Neprosím však jen za ně, ale i za ty, kteří skrze jejich slovo ve mne uvěří, aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni byli v nás, aby tak svět uvěřil, že ty jsi mě poslal.“ Jan 17, 20.21

Základní otázka

V mnoha částech světa žijí miliony adventistů sedmého dne. Jak může tak různorodá skupina lidí udržet jednotu a zůstat tak celosvětovou rodinou Boží? Jak je důležitá jednota pro církve?

Povolání k jednotě

Minulý týden jsme se učili o nutnosti být otevřenou církví pro všechny lidi kolem nás. Pouze bez předsudků a s láskou k lidem můžeme splnit svůj úkol v globální misii. Tento týden se budeme zabývat tím, jak nám jednota v církvi může být pomocí v našem poslání. Neměli bychom však zapomenout na to, že když se Ježíš modlil, aby učedníci byli jedno v něm i navzájem, modlil se zároveň za jejich posvěcení v pravdě, kterou je jeho slovo.

„V jednotě je síla, rozdělení naopak oslabuje. Kdyby všichni, kteří věří přítomné pravdě, byli jednotní, působili by na svět mocným vlivem. Satan to velmi dobře ví. Nikdy v minulosti nebyl tak odhodlán oslabit moc Boží pravdy zanesením nejednoty a rozladění mezi Boží lid, jako dnes.“ (5T 236)

MNOHO ČLENŮ, JEDNO TĚLO

1. Jakou analogii (podobnost, shodu) můžeme najít ve dvou textech ap. Pavla, abychom lépe pochopili nutnost vnitřní jednoty v církvi? Řím 12,4-8; 1 Kor 12,12-27

Pavlova analogie nám vnáší do učení o potřebě jednoty v církvi několik důležitých pravd:

1. *Církev potřebuje všechny své členy.* Neměli bychom dělat nic samostatně, ale ve spolupráci jednoho s druhým.
2. *Práce každého člena je důležitá.* Představte si sbor bez vedoucího, bez učitelů sobotní školy, bez diakonů, bez toho, kdo uklízí, bez kazatele. A jak by asi vypadal bez našich přátel? Všechno je důležité, každá činnost, ať už uklízíš, vyměňuješ žárovky, kážeš či učíš ve třídě sobotní školy, nebo připravuješ pohoštění k slavnostní příležitosti. Všechno, co uděláš, v konečném důsledku prospívá církvi a její jednotě.
3. *Bůh dává každému z nás dar, kterým může prospět církevnímu společenství.* Proto nemusí jeden druhému závidět dar, který nemá. Dar, který dal Pán tobě, možná není až tak vidět. Určitě však přinese církvi užitek, pokud jej ochotně a s láskou využiješ.

2. Co ještě nás Pavlovo srovnávání učí o jednotě v církvi? Dolož to dalšími texty z Řím 12 a 1 Kor 12.

„Sjednocení s Kristem a vzájemná jednota jsou našimi jedinými jistotami v těchto posledních dnech. Nedovolme satanovi, aby o členech naší církve mohl říkat: Podívejte se, jak se tito lidé, kteří o sobě tvrdí, že stojí pod Kristovou vlajkou, nenávidí. Nemusíme se jich bát, protože většinu svých sil ztrácí tím, že zápasí jeden proti druhému. K souborji s duchovními mocnostmi přicházejí zcela vyčerpaní.“ (8T 240)

3. Všechny tělesné funkce jsou závislé na mozku. Kdo je „mozkem církve“ a co z toho plyne?

„Jenž má prvenství ve všem“ (Kol 1,18) je v jiných překladech vyjádřeno slovy „aby on byl ve všem první“ (Roh.) nebo „on je první“ (NPK). Bude-li Kristus v našich životech na prvním místě, pak se o jednotu církve nemusíme strachovat.

4. Co můžeš udělat pro vytvoření nebo udržení ducha jednoty ve tvém sboru?
-

JEDNO V KRISTU

1. Jakou prevencí je dobré použít, aby nedošlo k rozdělení mezi učedníky Krista? Gal 3,28

Protože využívání svěřených darů a schopností v církvi je výsledkem nového života křesťana, měli bychom každý den znovu a znovu prožívat znovuzrození a budovat tak jednotnou církev v Kristu.

„Usilujme víc o pravou zbožnost než o postavení. Ti, kteří mají Kristovu mysl, budou o sobě smýšlet s pokorou. Budou usilovat o čistotu církve a o její prospěch. Raději opustí své zájmy a touhy, než aby se stali příčinou sporů mezi bratry.“ (ST 242)

2. Jak rozumíš výroku „být jedné mysli“? Znamená to, že všichni musíme stejně myslet i jednat?

3. Jaký je vztah mezi výrokem „být jedné mysli“ a dalšími Pavlovými radami v 2 Kor 13,11?

„Toužebně usilujte o jednotu. Proste o ni, rozvíjejte ji. Přinese vám duchovní oživení, povznese vaše smýšlení, zúšlechťí váš charakter, nasměruje váš zrak k nebi, pomůže vám překonat sobectví a podezřívavost a dovede vás k vítězství prostřednictvím toho, jenž si vás zamiloval a vydal sebe samého za vás.“ (9T 188)

4. Jednota církve byla pro Pavla na předním místě. Ve svém dopise do Efezu se znovu vrací k tomuto tématu, tentokrát ve spojitosti s dalšími duchovními dary. Udělej si jejich seznam a přemýšlej nad každým z nich.

„Rozdělení v církvi znevažuje křesťanství před světem a poskytuje nepřítelům pravdy příležitost ospravedlnit si svůj životní styl... Co uděláme pro to, abychom zachovali jednotu ve svazku pokoje?“ (ST 239)

5. Jakou výzvou pro tvůj duchovní život jsou výroky „zajedno v Kristu“, „být jedné mysli“ a „jednota v Duchu“?

DUCHOVNÍ DARY BUDUJÍCÍ JEDNOTU

1. Vysvětlí, jak může být jednota v souladu s rozmanitostí? 1 Kor 12,4-6; Řím 12,4-8

Každý člen církve má duchovní dary podle toho, jak je „Duch rozdělil“. Pokud si tuto skutečnost plně uvědomíme a budeme s těmito dary pracovat pro Boha, pak to bude právě jeho moc, která v práci na Božím díle uskuteční zázrak sjednocení.

„Z vinného kmene vyrůstá mnoho ratolestí. I když je každá jiná, tvoří jeden celek. V rozmanitosti je jednota. Všechny ratolesti získávají živiny z jednoho zdroje. To je příkladná ukázka jednoty, jaká by měla vládnout mezi následovníky Krista. I když pracují v různých oborech, mají jednoho vůdce. Jeden a tentýž Duch skrze ně pracuje různými způsoby. Jejich činnost je v souladu, i když každý pracuje s jinými dary. Znovu a znovu čtěte tuto kapitolu (1 Kor 12). Díky ní poznáte, že člověk, který je skutečně sjednocený s Kristem, nebude nikdy jednat ze své vlastní vůle.“ (6 BC 1023)

2. Jaké cíle bychom měli sledovat využíváním duchovních darů? Ef 4,11-13 Jak spolu souvisejí?

1. _____

2. _____

3. _____

Výraz „dokonale připravil“ je použit u Mat 4,21 v souvislosti s opravováním sítí a v Gal 6,1 ve vztahu k nápravě člověka, který spáchal nějaký zlý čin. Duchovní dary tedy „byly dány proto, aby napravily svaté a sjednotily je. Výraz „dokonale připravil“ v sobě zahrnuje, jak vyplývá z kontextu, uspořádanou službu a výkonnou moc v církvi.“ (6 BC 1023)

3. Přemýšlej nad svými duchovními dary nebo nad tím, co dobře umíš. Jak bys tyto schopnosti mohl využít k dosažení cílů, o kterých ap. Pavel píše v Ef 4,12.13?

„A NEMĚLI MEZI SEBOU ROZTRŽKY“

Pavel psal neustále o jednotě. Chtěl mít jistotu, že čtenáři pochopili její důležitost. Jak může být církev silná, když její členové nejsou jednotní, když jsou naplněni závistí jednoho vůči druhému? Když jsou zaměřeni pouze a jen na sebe a bojují jeden proti druhému?

1. Zač Pavel tak úpěnlivě prosil v 1 Kor 1,10?

Pavlova prosba je reakcí na zprávy, že v korintském sboru došlo k roztržkám (v.11) Podle v. 12 se jednalo o rozbroje, do kterých byli vtaženi členové, podporující nebo následující různé učitele a vůdce. Korintští křesťané se upnuli na „lidské“ učitele namísto toho, aby se nechali vést tím nejlepším Učitelem – Kristem. A výsledek? Nejednotnost a rozdělení sboru. Členům tohoto sboru muselo být znovu připomenuto, že „Kristus je jádrem, které by mělo přitahovat všechno ostatní. Čím více se k němu přiblížíme, tím bližší si budeme navzájem v cítěch, v soucítu, v lásce a porosteme do podoby Kristova charakteru.“ (1 SM 259)

Plutarchos (řecký filozof a spisovatel, asi 50 až 120 po Kr.) píše o tom, že Scilurus na smrtelné posteli podal svým dětem svazek šípů a požádal je, aby je jako celek přelomily. Žádnému se to nepodařilo. Když každému z nich podal po jednom šípů, zlomily je velmi lehce. Tím chtěl svým dětem vysvětlit, že pokud budou držet spolu, zůstanou silné. Pokud by však došlo k tomu, že je vzájemné roztržky rozdělí, budou slabé a velmi snadno porazitelné.

2. Co nám chce ap. Pavel říci slovy „abyste jedni i druzí stejně smýšleli po příkladu Krista Ježíše“? Řím 15,5

„Pavel se nemodlí za totožnost názorů na bezpředmětné otázky, ale aby při rozdílných názorech zůstal duch jednoty a souladu.“ (6 BC 643)

Kristus je vzorem v budování jednoty. Netoužil po konání vlastní vůle, ale plnil vůli svého Otce, který ho poslal. Pokud se takový postoj stane cílem Boží rodiny, pak se o její jednotu nemusíme bát.

3. Které otázky rozdělují tvůj sbor? Co by se dalo společně udělat pro to, aby v něm znovu vládl duch jednoty? Co bys pro to mohl vykonat jako jednotlivec?

JEDNOTA JE DŮKAZEM, ŽE BŮH POSLAL SVÉHO SYNA

1. Ježíšovým přáním bylo, aby svět pochopil, že ho poslal Otec. Toužil po tom, aby ho lidé přijali jako Božího Syna, Mesiáše a Krista. Jak by se Kristovi následovníci měli představit světu, aby se tato Ježíšova touha mohla naplnit?

Model křesťanské jednoty nacházíme ve vztahu Otce a Syna. Všimněme si, že i my můžeme být zajedno s nimi. Ježíšova velekněžská modlitba představuje jednotu v následujícím pořadí: nejdříve sjednocení v Bohu a potom sjednocení v jeho rodině. Je to podobné jako v Desateru, kde první čtyři přikázání kladou důraz na náš vztah k Bohu. Pokud je správný, potom i vztahy s našimi bližními – podle dalších šesti přikázání – budou harmonické. Naše sjednocení s Kristem a jednotu se spoluvěřícími patří mezi nejpřesvědčivější důkazy, že Krista poslal jeho Otec.

„Každý, kdo tvrdí, že je Kristovým následovníkem, nechť druhé pokládá za důležitější než sebe sama. Sjednotte se, semkněte se... Ať každý zkoumá, jak naplnit Kristovu prosbu: 'Aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně, a já v tobě.'" (5T 488.489)

2. Které postoje nám pomohou při budování křesťanské jednoty? Fil 2,1-5 Pokus se je vnímat jako nastavené zrcadlo.

1. _____

2. _____

3. _____

3. Když se Ježíš modlil svou velekněžskou modlitbu (Jan 17), prosil za každého z nás. Jak na ni ty odpovíš?

Doporučené studium

Přečti si Žalm 133. Jak nám mohou Davidova srovnání pomoci k pochopení požehnání, které plyne z jednoty v církvi? „Svědectví těch, kteří věří v Pravdu, musí být jednotné. Všechny vaše drobné spory, které vytváří ovzduší naplněné napětím, pocházejí od satana. Jejich úkolem je odvrátit naši pozornost od velkých a důležitých událostí, které jsou před námi. Skutečný pokoj v Božím lidu nastane tehdy, když se spojeným úsilím a vroucími modlitbami naruší falešný pokoj, všeobecně tolik rozšířený. V tomto okamžiku je to jeden z nejdůležitějších úkolů. Právě teď je důležité obléknout si Boží výzbroj. Necht' se Boží lid spojí v jednotné linii proti armádě jeho nepřátel a odpůrců pravdy a spravedlnosti.“ (3 SM 20)

Diskusní otázky

1. **Ap.Pavel přirovnává jednotu církve k lidskému tělu. Jaká další přirovnání by se dala nalézt?**
2. **Srovnej požehnání plynoucí ze života v jednotné církvi se životem v rozděleném světě.**

Shrnutí

Existence jednotné Boží církve přes rozmanitost těch, kdo ji tvoří, je Boží zázrak. Tento zázrak je možný pouze tehdy, pokud v našich srdcích žije Kristus. Jedině tehdy můžeme: 1. být jedno v Kristu, 2. budovat jednotu v církvi, 3. používat naše duchovní dary k oslavě Boha, 4. růst jako církev. Tak bude zřejmé, že Otec poslal svého Syna, aby nás spasil.

VE SVĚTĚ, ALE NE ZE SVĚTA

Texty ke studiu

Fil 3,17-19; Jan 17,14-16; 2 Tim 3,1-5; 1 Jan 2,15-17; Gal 5,18-25

Základní verš

„Nemilujte svět, ani to, co je ve světě. Miluje-li kdo svět, láska Otcova v něm není.“ 1 Jan 2,15

Základní otázka

Může žít křesťan ve světě a přitom nebýt ze světa? Jakou odpověď nám nabízí Kristus?

Hřích se šíří všude. Sledujeme-li večer televizní zprávy, čteme-li noviny, můžeme vidět, jak hřích ovládl lidská srdce na každém místě naší planety. Nenajdeme místo, které by nebylo hříchem poskvrněno. Ale na to, abychom se přesvědčili o ničivé síle satana, média nepotřebujeme. Apoštol Pavel napsal: „...nebo všichni zhřešili a nemají slávu Boží...“ (Řím 3,23) E. G. Whiteová k tomuto tématu napsala: „Bůh mi ukázal stav světa. Číše jeho nepravostí se rychle naplňuje. Kriminalita všeho druhu naplňuje náš svět a satan využívá všechny své prostředky k tomu, aby se zločinnost a pustošící nemorálnost ještě více rozšířila.“ (3T 471)

Tento týden budeme přemýšlet o kontrastech mezi církví a světem, svatostí a hříchem, mezi Božími dětmi a lidmi pod satanovou nadvládou. Necht' nám Pán vždy pomáhá v tom, abychom byli na správné straně zápasu mezi těmito protiklady.

ZAMĚŘENÍ NA POZEMSKÉ VĚCI

1. Jaký rozdílný konec, podle ap. Pavla, čeká věrné Kristovy učedníky a jaký ty, kteří jimi nejsou? Fil 3,17-21

Apoštol se obrací k těm, kteří se prohlašují za Kristovy následovníky, ale jejich chování je přitom v ostrém protikladu s pravdou, které – aspoň to o sobě tvrdí – věří. Nazývají se křesťany, ale jejich mysl je zaměřená převážně na pozemské věci. Díváme-li se na dnešní svět, můžeme v něm snadno objevit tentýž náboženský formalismus a morální úpadek, jaký byl i v Pavlově době. Prostřednictvím sekulárního způsobu myšlení vede miliony lidí k požitkářství, materialismu a duchovní lhostejnosti. Jiné naopak získává na svou stranu prostřednictvím spiritismu, filozofií New Age, atd.

2. Jakou moudrou radu pro naši dobu, která se vyznačuje mnoha nebiblickými způsoby učení, nám dává Jan? 1 Jan 4,1-3 V čem spočívá význam výrazu „v těle“? Na čem je závislý úspěch nebo neúspěch satanovy snahy svést a zničit nás? 2 Kor 11,14

„Znovu budou využity zkušenosti z historie... Satanovy bludy budou předkládány novými přitažlivými způsoby. Božím lidu budou předkládány falešné teorie, oděné rouchem světla. Tak se bude satan snažit svést, bude-li to možné, i vyvolené. Budou využity ty nejsvědňější způsoby a vlivy a ostražitost mnohých bude otupena.“ (8T 293)

U Jana 17,14-16 se Ježíš modlí ne o to, aby Otec vzal učedníky ze světa, ale aby je ve světě ochránil před zlem. Nikdy neměl v úmyslu vytrhnout učedníky z tohoto života, ale chtěl je naučit, aby se dívali na svět s vědomím, že Otec je na jejich straně. Pokud je Ježíšovo náboženství prožíváno správným způsobem, pak nabízí dostatečné množství prostředků, které nás ochrání před negativním vlivem okolí. Toto potvrzuje ap. Pavel v Ef. 6,10-12.

3. Setkal ses v poslední době s nějakým přitažlivým bludem? O co konkrétně šlo? Jak jsi poznal, že se jednalo o blud? Jak ses s tím vypořádal?

TĚŽKÉ ČASY

1. Přečti si 2 Tim 3,1-5. Rozděl hříchy, které Pavel uvádí, do následujících kategorií a vysvětli, proč jsi je zařadil právě tam.

Hříchy proti Bohu: _____

Hříchy proti lidstvu: _____

Charakterové nedostatky: _____

Verš 5. Lidé, o kterých se píše v 2 Tim 3,1-5, „nejsou lidmi, kteří nemají k náboženství žádný vztah, ani nejsou lidmi, kteří by náboženství odmítali. Formálně jsou věřícími a dokonce se drží určitých forem. Popírají však jeho moc. Mají určité náboženské zvyky, ale nikdy nepožili Boží proměňující moc. Ani o to nestojí.“ (The Interpreter Bible, sv. 11, s. 499)

2. Srovnej charakteristiky Božích dětí ve Fil 2,14-16 s 2 Tim 3,1-5.

Zde nacházíme jeden z největších protikladů uvedených v Písmu. Uprostřed duchovní temnoty můžeme „zářit jako světla“. Můžeme říkat pravdu v prostředí, kde vládne lež a jednat poctivě tam, kde se podvádí. Boha můžeme poslouchat i tam, kde se lidé proti němu bouří. Naše srdce mohou být naplněna Kristovou přítomností i uprostřed duchovní prázdnoty, kterou nabízí svět.

„Sláva tohoto světla je oslavou Kristova charakteru a má se odrážet v životě křesťana. V rodině, v církvi, ve službě slovem, v každé instituci, která byla založena Božím lidem.“ (6T 11)

3. Uvedené texty (2 Tim 3,1-5 a Fil 2,14-16) jsou zrcadlem, ve kterém můžeme vidět sami sebe. Co ti nejvíce vadí, když se do něho podíváš?

HŘÍCH NAPODOBOVÁNÍ

1. Co chtěli Izraelité po proroku Samuelovi? 1 Sam 8,4-9

Boží lid chtěl mít všechno tak, jak to viděl u ostatních národů. Tím, že upadli do hříchu napodobování, dostali přesně to, oč žádali. Odvrátili se od Boha, ztratili vědomí svého poslání a nakonec byli zcela rozptýleni mezi ostatní národy a téměř ztratili svoji národní identitu. Přestali být jedinečným Božím lidem. Důsledkem jejich rozhodnutí bylo, že se stali podobnými okolním pohanským národům.

„Čas největšího blahobytu měli Izraelité tehdy, když za svého krále uznávali pouze Hospodina, když jeho zákony považovali za ty nejspravedlivější a jeho vládu za lepší, než způsob vlády ostatních národů.“ (PP 604-605)

„Oni si však této velké pocty neuměli vážit a nedočkavě chtěli napodobit pohanský příklad. I dnes mnozí z křesťanů touží přizpůsobit se světským mravům a zvyklostem.“ (PP 605-606)

2. Jaké protiklady můžeme nalézt v následujících textech? Jak nám pomáhají pochopit nebezpečí napodobování světa?

1 Kor 2,12 _____

2 Kor 6, 14-18 _____

Jak 4,4 _____

Duchovní smilstvo. Na mnoha místech Starého zákona můžeme číst o tom, jak Bůh svůj vztah ke svému lidu přirovnává k manželství (Iz 54,5; Jer 3,14.20; Ozeáš). Být nevěrný Bohu – mít „intimní“ vztah se světem je velkým duchovním smilstvem. Tak jako manželská nevěra způsobuje bolest v srdci nevinného partnera, tak duchovní smilstvo zraňuje srdce nebeského Otce.

3. Co tě ve světském životním stylu láká natolik, že jsi v pokušení spáchat „hřích napodobování“? Co děláš pro to, abys církev „přenesl“ do světa, a nikoli svět do církve?

ČISTOTA A NEČISTOTA

1. Svět je Božím stvořením. Ježíš často používal obrazy z přírody, aby lidem přiblížil své poselství. Na co naráží v 1 Jan 2,15-17, když nám radí, abychom nemilovali svět? Pokus se definovat následující výrazy:

Žádost očí _____

Žádost těla _____

Pýcha života _____

Apoštol Jan zdůrazňuje nutnost mít čisté myšlenky a pohnutky. Tělesné smýšlení spolu s žádostivým zrakem a „pýchou života“ jsou nejrozšířenějšími hříchy tohoto světa. Pokud jsme Božími dětmi, měli bychom je odmítnout. V opačném případě znehodnocujeme své vlastní životy.

„Zvolte si raději chudobu, odloučení od přátel, utrpení, než byste poskvrnili své nitro hříchem. Heslo každého křesťana by mělo znít: Raději zemřít, než zneuctít či přestoupit Boží zákon.“ (5T 147)

2. Jakým příkladem pro takovou situaci je Josef? 1 Moj 39,9 Přečti si celý jeho příběh.

3. Kdo je největším vzorem čistoty? Jan 1,43-46

Kristus vyrůstal v Nazaretě, v malém městečku, které bylo známé svojí hříšností. To vysvětluje Natanaelova slova, jestli může být z Nazareta něco dobrého. Skutečností však zůstává, že ať už jako dítě, dospívající chlapec nebo dospělý muž byl Ježíš ve všem vyzkoušený a zůstal bez hříchu. (Žid 4,15) Zanechal nám příklad a výzvu, abychom šli v jeho stopách. (1 Petr 2,21)

„Ježíš se narodil v místě, kde byla jeho povaha podrobována zkouškám. Neustále se musel mít na pozoru, aby si ochránil svoji čistotu. Byl vystaven týmž pokušením, s nimiž se i my setkáváme, aby nám mohl být příkladem, a to pro naše dětství i mladý a mužný věk.“ (TV 70-72)

4. Žijeme v mravně narušeném světě. Nemusíme se však podílet na jeho činech. (Ef 5,11) Záruku vítězství máme ve slibu Ježíše podle Mat 26,41. Jak je můžeš uplatnit ve svém životě?

POD VEDENÍM DUCHA

1. Přečti si Gal 5,18-25, rozeber skutky těla i ovoce Ducha. Nakonec pozvi Ducha svatého, aby v tobě rozvíjel své ovoce.

Skutky těla

Ovoce Ducha

_____	_____
_____	_____
_____	_____
_____	_____

„Jestliže člověk prožije obrácení k Bohu, získává nové povahové vlastnosti. Obdrží moc jednat na základě správných pohnutek a oblíbí si to, co se líbí Bohu. Jeho život je propojen s životem Ježíše Krista zlatým řetězem jeho neměnných zaslíbení.“ (1SM 336)

2. Které Boží zaslíbení dané Šalomounovi a jeho lidu si můžeme i dnes přivlastnit? 2 Par 7,14 Zapiš a vysvětli čtyři podmínky tohoto slibu:

1. _____ 2. _____
 3. _____ 4. _____

Ti, kdo opakovaně odmítají poslouchat Boha, nejsou připraveni přijmout vedení Duchem svatým. Ten, kdo chce konat Boží vůli, se může přesvědčit o tom, že Duch svatý pracuje v jeho srdci a vede ho od jednoho skutku poslušnosti k dalšímu, a on tak získává stále větší duchovní sílu.

Vypráví se, že mladý muž přišel za indickým guru, který seděl na břehu Gangu, s otázkou, jak lze nalézt Boha. Svatý muž s ním beze slov vstoupil do řeky, ponořil mu hlavu pod vodu a držel ji tam tak dlouho, až se skoro utopil. Když se lapajíc po vzduchu vynořil, nechápavě se zeptal: „Proč jsi to udělal?“ Svatý muž mu odpověděl: „Když budeš hledat Boha s takovou touhou, jak jsi před chvílí toužil po vzduchu, najdeš ho.“

3. Kdy naposledy se ve tvém životě událo něco takového, co je popsáno v 2 Par 7,14? Je ve tvém životě něco, co bys mohl změnit splněním těchto podmínek?

Doporučené studium

V knize Cesta ke Kristu si přečti kapitolu Růst v Kristu. S její pomocí lépe pochopíš své duchovní potřeby. Pomůže ti nalézt způsob, jak vítězit nad hříchem.

Známa Hamletova otázka: „Být, či nebýt?“ by se mohla parafrázovat na otázky jako: „Být, či nebýt křesťanem“, „být věrným Božím synem a dcerou, nebo patřit světu?“ Každý den se rozhodujeme, co chceme být. To nás předurčuje k tomu, čím skutečně budeme, co budeme dělat a co budeme nakonec i sklízet. (Gal 6,7) Pán Ježíš nás skrze Mojžíšova ústa vybízí: „Vyvol si tedy život.“ (5 Moj 30,19)

„Jsme-li Božím lidem, pak se nesmíme dívat na hřích lhostejně, jako by se nás netýkal. Tábor musí být čistý. Všichni, kteří se pyšní Kristovým jménem, musí bdít, modlit se a střežit si všechna zákoutí své duše, protože satan je připravený svádět a ničit při každé sebemenší příležitosti.“ (3T 476)

Diskusní otázky

- 1. Jsme ochotni kráčet s Ježíšem a být mu věrni? Jsme si vědomi skutečnosti, že na tomto světě pouze žijeme, ale že nejsme „ze světa“?**
- 2. Jak můžeme žít ve světě a nebýt přítom ze světa?**
 - a) Odmítnutím všech forem hříchu, být závislí na Bohu a zůstat mu věrní. (Jak 4,7)
 - b) Prosbou o Boží moudrost a sílu zvítězit i nad tím zdánlivě nejnepatrnějším pokušením. (Jak 3,17)
 - c) Odevzdáním se vedení Ducha svatého a odmítnutím hříchu napodobování. (Iz 30,21; Jak 4,4)
 - d) Vyhýbáním se všem nečistým praktikám. (Fil 4,8; 1 Kor 15,33)

Shrnutí

Ježíšovou touhou, kterou přednesl ve své velekněžské modlitbě, nebylo vzít nás ze světa, ale ochránit nás od zlého. (Jan 17,15) Hřích všude kolem nás rychle bují. Je největší tragédií a neštěstím lidstva. Nemusíme napodobovat svět. Naopak, jsme povoláni k čistotě prostřednictvím Ducha svatého.

HORLIVÝ V DOBRÝCH SKUTCÍCH

Texty ke studiu

Tit 2,11-14; 3,8; Ef 2,8-10; 5,25-27; 1 Tes 5,23; 1 Petr 1,13-16; Řím 6,12-14

Základní verš

„A očekávali blažené splnění naděje a příchod slávy velikého Boha a našeho Spasitele Ježíše Krista. On se za nás obětoval, aby nás vykoupil ze všeho hříchu a posvětil za svůj vlastní lid, horlivý v dobrých skutcích.“ (Tit 2,13.14)

Základní otázka

Jaký je vztah mezi naší vírou v Boha a naším chováním? Proč je tak důležité, aby církev byla společenstvím „svatých“?

Kristus – tajemství nového života

Existuje rozšířená představa, že je v lidských silách změnit své chování a být bezúhonný. Čím více však důvěřujeme vlastním schopnostem, tím více klameme sami sebe. Přemýšlejme nad následujícími dvěma výroky, které se týkají této oblasti:

„Výchova, vzdělání, rozhodování, lidské úsilí působí ve své oblasti vlivu. Zde jsou neúčinné a bezmocné. Mohou způsobit zlepšení v chování, nemohou však změnit srdce, nemohou očistit zdroje, z nichž prýští život. Nejprve musí zapůsobit síla z vnitřku, musí přijít nový život shůry, než se člověk obrátí z hříchu k svatosti. Tou silou je Kristus.“ (CK 18-19)

„V tomto období zápasů a soužení potřebujeme všichni podporu a povzbuzení, které můžeme načerpat ze správných zásad, z pevného náboženského přesvědčení, z trvalé jistoty Kristovy lásky a z bohatých zkušeností s Božími věcmi.“ (5t 105)

Tento týden se budeme zabývat posvěcením jako praktickým projevem naší víry. Poznáme, že vnější projevy našeho náboženství jsou výsledkem našeho spojení s Bohem. (Jak 2,14-26)

STVOŘENÍ KE KONÁNÍ DOBRÝCH SKUTKŮ

Apoštol Pavel napsal Titovi dopis, když Titus pracoval na velkém ostrově ve Středozezemním moři, na Krétě. V prvokřesťanské éře byli obyvatelé tohoto ostrova známí jako lidé velmi nečestní a hříšní. (Tit 1,10-12) Proto Pavel považoval za důležité napsat mu o „dobrých skutcích“, tedy o křesťanském jednání, které je výsledkem víry v Boha a jeho proměňující moci.

1. Proč nás Ježíš, podle listu ap. Pavla k Titovi, vykoupil? Tit 2,14 O co bychom se proto měli všemožně snažit? Tit 3,8

Vzeme-li v úvahu morálku dnešního světa, musíme přiznat, že Pavlova slova adresovaná Titovi jsou i dnes aktuální. Text v Tit 2,8.14 je dostatečně jasný k pochopení vztahu mezi vírou a každodenním chováním (skutky) křesťana.

2. Vysvětli, proč být stvoření Kristem ke konání dobrých skutků není v protikladu se spasením z milosti vírou v Krista. Ef 2,8-10

Nestáváme se novým stvořením skrze konání dobrých skutků, ale stáváme se novým stvořením ke konání dobrých skutků. Spasení nezískáme vlastní poslušností, protože spasení je dobrovolný Boží dar, který je třeba přijmout vírou. Poslušnost je však ovocem víry. Zůstáváme-li v Kristu, zůstává v nás jeho láska a naše pocity, myšlenky, záměry a činy budou v souladu s Boží vůlí tak, jak je to vyjádřeno v Božím zákoně.

3. Co měl Pavel na mysli, když Titovi připomínal, aby byl vzorem v dobrých skutcích? Zamysli se chvíli na svým jednáním vůči určité skupině lidí, ať už jsou to spolupracovníci, rodina, přátelé. Svědčí tvé vystupování o tvé víře v Boha?

CÍRKEV BEZ VRÁSKY

1. Vysvětli, co podle Ef 5,25-27 vykonal Ježíš pro církev?

Od stvoření lidí chtěl mít Bůh svůj svatý lid. Hřích však zmařil Boží záměr. Problém hříchu nebylo možné vyřešit lidskými prostředky. Proto Bůh připravil řešení. Jeho jediný Syn, Ježíš Kristus, obětoval svůj život, aby mohl být ospravedlněn každý kající hříšník. Obětí vlastního života na kříži Ježíš očistil a posvětil svou církev a připravil ji, aby byla svatá a bez vrásky.

2. Co jako člen Kristova těla děláš pro to, aby církev, za kterou se Kristus obětoval, byla svatá a čistá? Jak může být církev svatá, když její členové nejsou svatí?

3. K čemu připodobňuje ap. Pavel církev v 1 Tim 3,15? Co nám říká o jedné z jejích funkcí?

Slovenský ek. překlad hovoří o církvi jako o „sloupu a pevném základu pravdy“. Náš ČEP ji nazývá „sloupem a oporou pravdy“. Oba překlady zdůrazňují jednu z nejvýznamnějších funkcí Kristovy církve – uprostřed různých falešných učení a názorů dnešní doby uchovávat a chránit Boží pravdu! Pokud by církev nebyla svatá, jak by mohla splnit tak posvátný úkol? Naším heslem by mělo být „Svatý Hospodinu“ (2 Moj 39,30).

To, co bylo řečeno doposud o církvi obecně, by mělo platit pro každodenní život členů. Kristus povolává svoje učedníky, aby byli sloupy, oporami, strážci, a to nejen ústním vyznáváním, ale především životem příkladných skutků.

„Obracím se ke všem, kteří se honosí Kristovým jménem, aby se vzdali každé nepravosti. Budete-li poslušni pravdy, ona očistí vaše nitro. Odstraňte veškerou nečistotu těla i ducha a posvěťte se v bázni Boží.“ (3T 475)

4. Kristova láska k člověku jej přivedla až na golgotský kříž, kde za nás zemřel. K čemu vede tato láska tebe?

NAŠE POSVĚCENÍ

1. Jak Pavel definuje „posvěcení“ a „svatost“? 1 Tes 4,3

Růst v posvěcení můžeme skrze modlitbu a studium Božího slova. Pěstovat jej můžeme rozvíjením ducha pokory a čisté mysli. Svou svatost můžeme navenek projevit tím, že svým blízkým sloužíme. Jediný způsob, jak žít ve svatosti, je konání Boží vůle.

„Citové vzrušení není totéž co posvěcení. Právě posvěcení je naprostý soulad s vůlí našeho nebeského Otce, která je zjevena v jeho zákoně. Žít v posvěcení znamená zachovávání Božích přikázání.“ (3SM 204)

2. Které oblasti našeho života Bůh posvěcuje?

Jestliže ap. Pavel v 1 Tes 5,14-22 uvádí různé aspekty pravého křesťanství, pak ve v. 23 popisuje, jak je uplatnit v našich životech. Bůh pokoje je náš Posvětitel prostřednictvím Ježíše, který je původcem a dokonavatelem naší víry. (Žid 12,2)

Hledte na Ježíše. Milánský vévoda pověřil da Vinciho namalovat obraz „Poslední večeře“. Na obraze, který se posléze stal mistrovským dílem, pracoval da Vinci několik roků. Zaměřil se na každý detail, ať už se jednalo o tváře učedníků sedících okolo stolu, tvář Ježíše nebo kalich s vínem. Když byl s obrazem hotov, ukázal jej svému příteli. Ten hleděl v údivu na umělecký výtvar a najednou zvolal: „Jaký nádherný kalich! Nemohu od něj odtrhnout oči.“ Když to da Vinci zaslechl, vzal štětec a kalich přemaloval se slovy: „Při pohledu na Ježíše nás nesmí nic rozptylovat.“

3. Jak tě tvé zájmy či starosti mohou rozptylovat při pohledu na Ježíše? Jsi ochotný, tak jak to udělal da Vinci v případě vzpomínaného kalicha, „přemalovat“ všechno, co ti brání v pohledu na Ježíše?

BUĎTE SVATÍ, PROTOŽE I JÁ JSEM SVATÝ

1. K jakým změnám v duchovní oblasti jsme povoláni po našem obrácení? 1 Petr 1,13-16 (srovnej s 3 Moj 11,44-45)

Boží povolání ke svatosti se v průběhu staletí nezměnilo. Jak milující je náš Otec, který nám: 1. představí vzor pro naše jednání a 2. pomáhá nám v jeho dosažení! (Fil 2,13)

2. Přechti si Žid 12,14. Proč bez posvěcení nemůže nikdo uvidět Boha?

Bez odpuštění hříchů nemůže být nikdo spasen. Naše životy musí být „ukryté s Kristem v Bohu“. Jedině tak může Duch svatý skrze nás konat své dílo. (Kol 3,3) Potom také budou „naše jména zapsaná v knize života“. (Zj 21,27)

3. Jaký je, podle Jan 17,17, vztah mezi posvěcením a Božím slovem přebývajícím v našich srdcích?

„Kristus se modlil: ‘Posvět je v pravdě, protože tvé slovo je Pravda.’ Proto posvěcení lidského srdce Božím Duchem vede člověka po cestě dodržování Božích přikázání. První zkouška, kterou Bůh postavil před Adama a Ěvu, bude zkouškou pro každého člena lidské rodiny. Od Adama se vyžadovala poslušnost Boha a my jsme postaveni před totéž rozhodnutí. Buď poslechneme hlas satana a vypovíme tím poslušnost Bohu, nebo budeme věrní Božímu slovu.“ (5BC 1146)

4. Podle Mat 25,31-46 budeme v zásadě souzeni podle toho, jak jsme se chovali jeden k druhému. Pokus se vysvětlit, proč výše uvedený citát není v rozporu s těmito verši. Máme chápat výrazy žízeň, hlad, samota a nahota doslovně? Nebo je máme brát symbolicky, ve smyslu duchovních potřeb? Nebo jsou možné oba způsoby?

ODEVZDÁNÍ SE BOHU

1. Proč nemůže hřích ovládnout život upřímného a pravého křesťana? Řím 6,12-14 Jak bys vysvětlil, že v. 14 nevybízí k nedodržování zákona?

Naším největším nepřítelem je hřích. Pokud ho tolerujeme, nebo dokonce ukrýváme v srdci tak, jak Achan ukryl ve svém stanu kořist z Jericha (Joz 7,19-21), dříve nebo později to bude mít tragické důsledky. (Jak 1,15)

2. Díky Boží milosti a práci Ducha svatého na našem charakteru můžeme být vysvobozeni ze zajetí hříchu. Uplatni text z 2 Kor 3,17 na tento plán duchovní svobody.

Opakem hříchu je poslušnost, věrnost, důvěra, čestnost, odevzdání se, svatost, společenství s Bohem... Celé nebe nám chce pomáhat při takovém způsobu života. Uvědomujeme si to? Pokud ano, pak budeme schopni „přemáhat zlo dobrem“ namísto toho, abychom se nechali „přemoci zlem“. (Řím 12,21) Izraelský národ byl Bohu věrný pouze v krátkých etapách svých dějin. Čas věnovaný pokání byl jako jitrní obláček, jako rosa, která hned po ránu mizí. (Oz 6,4)

Jak bys hodnotil věrnost svému Pánu? Je trvalá? „A tak, moji milovaní bratři, buďte pevní, nedejte se zviklat, buďte stále horlivější v díle Páně...“ (1 Kor 15,58) Modli se, aby to platilo i ve tvém životě.

3. Proč Jozue Izraelitům nařídil, aby se posvětili? Joz 3,5

Na cestě do nebe, zaslíbeného domova, se chystáme překročit duchovní Jordán. To, co Bůh nařídil Izraelitům, příkazu je i nám:

„Posvěťte se!“ Pokud s ním chceme žít v nebi, neměli bychom prožít jeho přítomnost už dnes? Pokud s ním budeme chodit na této zemi tak, jak s ním chodil Enoch, budeme s ním mít společenství i v nebi.

Doporučené studium

Přečti si 7. kapitolu z knihy Cesta ke Kristu.

Trenér artistů na visuté hrazdě vysvětloval svým nástupcům, jak lze zvládnout trojitě salto: „Abyste se zachytili v daném okamžiku, musíte si přesně načasovat svůj skok. Vyžaduje to mnoho odvahy a úsilí. Tajemství spočívá v tom, že rozhoupané hrazdy se musí nejdříve zachytit vaše srdce. Když to dokáže, vaše tělo ho bude následovat.“ To samé platí i v našem duchovním životě. Když své srdce odevzdáme Ježíši, budeme ho následovat celým tělem.

Kristus je nejen původce, ale i „dokonavatel“ naší víry. Kristus je vždy a všude první i poslední. Chce být s námi nejen na začátku naší cesty, ale i na jejím konci. Chce s námi být na každém kroku. David řekl: „Hospodina stále před očmi si stavím, je mi po pravici, nic se mnou neotřese.“ (Ž 16,8)

„Posvěť se Bohu hned ráno, to ať je tvá první činnost. Modli se: ‘Pane, přijmi mne za své dítě. Všechny své plány kladu ke tvým nohám. Použij mne dnes ve své službě. Zůstaň ve mně a dej, abych celé své dílo dokonal v tobě.’ Tak se modli každý den. Každé ráno se zasvěť Bohu pro nadcházející den...“ (CK 69-71)

Diskusní otázky

1. **Pán nás povolává ke svatosti a chce, abychom byli „horlivými v dobrých skutcích“. Vysvětli, jak se to dá spojit.**
2. **Jak může věřící i v dnešní době odolávat negativním vlivům společnosti?**

Shrnutí

Jako Boží děti máme tu přednost, že díky práci Ducha svatého v nás jsme svatí. Výsledkem je konání dobrých skutků. Naším Posvětitel, tím, kdo nás činí posvěcenými, je Pán. (1 Tes 5,23) Posvěcení přijímáme vírou a odevzdáním se jemu.

SŮL ZEMĚ, SVĚTLO SVĚTA

Texty ke studiu

Mat 5,13-16; Mar 9,50; Jan 8,12; 2 Kor 4,6

Základní verš

„I vy jste kdysi byli tmou, ale nyní vás Pán učinil světlem.“ Ef 5,8

Základní otázka

Co znamená pro křesťana být solí a světlem? Jak se solí a světlem staneme?

Potřeby našeho světa. Denně kolem sebe můžeme vidět smutné tváře a lidi bez smyslu života. Ve skutečnosti ani nežijí, protože nejsou napojeni na Zdroj života.

„Ten, kdo se snaží uhasit svou žízeň z pramenů tohoto světa, ten se napije, ale bude mít stále žízeň. Lidé jsou nespokojeni všude. Stále touží po něčem, co by uhasilo žízeň jejich duší. Jejich touhu však může uhasit jen jeden jediný. Potřebou světa je Kristus.“ (TV 184-187)

Každý z nás může přivést lidi ke Kristu, který je „cesta, pravda i život“. (Jan 14,6) Láska, kterou nám Kristus zjevil, nás zadlužila vůči těm, kteří Krista doposud nepoznali.

Tento týden se budeme učit, jak můžeme nejen slovem, ale i skutkem duchovně „ochutit“ a „osvítit“ dnešní svět. Nezapomeňme přitom, že Kristus je skutečnou solí a nejzářivějším světlem. My se staneme solí a světlem tomuto světu pouze tehdy, když necháme svůj život „osolit“ a „osvítit“ jeho životem.

KŘESŤANOVA ŽIVOTNÍ SÍLA

1. Metafora je obrazné pojmenování, při němž označujeme nějakou věc jménem věci jiné na základě podobnosti některých znaků. Jakou metaforu používá Ježíš, když poukazuje na naše misijní poslání? Mat 5,13; Mar 9,50 Proč ji používá?

Ježíš používal neobyčejnější příklady každodenního života, aby na nich ukázal ty nejhlubší pravdy o spasení. Lidé jej poslouchali s neobyčejným zájmem. (Mat 7,28.29) Právě u příkladu v úvodu svého Kázání na hoře Ježíš používá tuto metaforu, aby ukázal, jak mocný vliv má správné křesťanské chování.

2. Sůl se nejčastěji používá na čištění, konzervaci a dochucení. Jak může křesťan využít „účinky soli“ v dnešním světě?

Čistící _____

Konzervační _____

Chutové _____

„Chut' soli představuje životní sílu křesťana – Kristovu lásku v srdci a jeho spravedlnost, která proniká životem... Jestliže nás Duch svatý nemůže použít jako svůj nástroj k hlásání Kristovy pravdy tomuto světu, potom se podobáme soli, která ztratila svoji slanou chuť a je k ničemu.“ (MB 36.37)

3. Jak se můžeme stát solí země? Sk 4,13

4. Aby se sůl stala účinným prostředkem k dochucení jídla, musí se s jídlem dokonale promíchat. Co to ukazuje našemu křesťanskému životu? Je, anebo to není v rozporu s myšlenkou „být ve světě, ale nebýt ze světa“? Jak se můžeme mísit s ostatními, abychom splnili své misijní poslání, ale abychom přitom nebyli světem negativně ovlivnění?

OSLAVA BOHA

1. Jaké další metafory, kromě soli, použil Ježíš, aby nám skrze ně poukázal na poslání církve i členů? Mat 5,14-16 Proč má „naše světlo svítit před lidmi“?

„Tak, jak slunce na své pouti zahání stín noci a probouzí svět k životu, tak mají Kristovi učedníci plnit své poslání a nebeským světlem osvětlovat ty, kteří dosud žijí v temnotě a bludu... Hříšného člověka nikdy duchovně neosvítílo a v budoucnosti ani neosvítí jiné světlo, než to, které vychází z Krista.“ (MB 46)

2. Co má ap. Pavel v Ef 5,9 na mysli, když nám radí, abychom žili jako „děti světla“?

Je-li *tma* symbolem hříchu, pak *světlo* musí být symbolem těch charakterových vlastností, které křesťan přijal od Krista. V okamžiku, kdy se tyto vlastnosti zviditelní v našem životě, je svět osvícen Kristovým světlem.

„Naše vyznání víry může hlásat náboženskou teorii, avšak slovo pravdy šíří až naše praktická zbožnost. Důsledný život, svaté chování, neochvějná poctivost, čínorodý, laskavý duch, zbožný příklad – to jsou prostředky, jimiž se světu dostává světla. (TV 306-307)

3. Je-li Kristus zdrojem světla, jaký by měl být náš postoj k němu? Jan 8,12; 12,35.36

Tentýž Bůh, který na počátku řekl: „Bud' světlo! A bylo světlo.“, má dnes tu samou moc odstranit jakoukoliv temnotu z našich srdcí a vést nás po boku Ježíše Krista, který je „světlem světa“. On přece slíbil: „... kdo mne následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života.“ (Jan 8,12)

4. Světlo slouží: jako prostředek, aby nás bylo vidět, jako ukazatel směru, jako varovný signál. Aplikuj všechny uvedené funkce světla na život křesťana coby světla světa. Jak může být světlem v každé z uvedených oblastí?

DVA PŘÍKLADY ZÁŘÍCÍCH SVĚTEL

1. Přečti si dva příběhy o zářících světlech v 2 Král 5,1-15 a Sk 8,26-39. Polož si po přečtení každého příběhu následující otázky: Kdo, co, kde, kdy, jak a proč. Co z toho můžeš vyvodit pro naše poslání být světu světlem? 2 Král 5,1-15; Sk 8,26-39

Kdo _____

Co _____

Kdy _____

Kde _____

Jak _____

Proč _____

Závěry: _____

O malém děvčátku, které se dostalo do zajetí, nevíme téměř nic. Neznáme jeho jméno ani věk. Ale víme, že mělo úžasně silnou víru v pravého Boha, že důvěřovalo jeho prorokovi a že si jej jeho domácí vážili. Bylo světlem v pohan-ském prostředí a díky jeho radě se stal zázrak.

„Rodiče hebrejské dívky nevěděli, jaká budoucnost ji čeká, když ji učili poznávat Boha... Věrně ji však vychovávali, což se ukázalo v domě syrského vojevůdce, když pohotově svědčila o moci Boha, kterého ji naučili doma uctívat.“ (PK 218-219)

Cestou domů si etiopský eunuch četl Izajášovo proroctví v 53. kapitole. Vůbec mu nerozuměl. Proto k němu poslal Pán Filipa, který mu tento biblický text vysvětlil. Výsledkem bylo, že Etiopan přijal Krista za svého Spasitele. Protože Filip měl ve svém srdci světlo světa, mohl se o ně podělit s ostatními. „Je mnoho těch, kteří čtou Písmo, ale jeho pravý význam nechápu. Všude na světě jsou muži a ženy, kteří toužebně vzhlížejí k nebi... Mnozí už stojí na prahu království a čekají jen na to, až budou uvedeni.“ (SA 109-110)

2. Přemýšlej o tom, jak by mohlo tvé světlo svítit podobně jako v případě malého děvčátka nebo Filipa.

SVĚTLO HRDINŮ VÍRY

Po celé věky má Bůh své lidi, kteří odrážejí jeho světlo tomuto světu. Přečti si Žid 11. kap., která píše o tom, co někteří muži a ženy dokázali ve víře vykonat.

Tito svědkové víry nedovolili, aby jejich světlo bylo okolnostmi zastíněno. Dovolili Bohu, aby působil skrze ně. Totéž chce Pán vykonat i dnes v našich životech. Chce, abychom naplňovali životní potřeby lidí okolo nás.

„Pán po nás chce, abychom trpící jednak obdarovali, ale současně abychom na ně byli přívětiví, dokázali je povzbuzovat slovy naděje a dokázali jim podat ruku přátelství. Když Ježíš uzdravoval nemocné, kladl na ně své ruce. Tak bezprostřední vztah bychom měli mít k těm, kterým chceme pomoci. Mnozí lidé už ztratili jakoukoliv naději. Vraťte jim sluneční jas. Jiní ztratili odvahu. Povzbudte je slovy útěchy. Modlete se za ně. Okolo nás jsou lidé, kteří potřebují chléb života. Čtěte jim Boží slovo. Na mnohé bolesti lidské duše neexistuje žádný pozemský lék a žádný lékař je nedokáže uzdravit. Modlete se za ně a přiveďte je k Ježíši.“ (COL 418)

1. V čem byl Daniel světlem jak v Babyloně tak i v Médo-Persii? Dan 2,48; 6.kap. V čem si z něj můžeme vzít příklad – v čem ho můžeme napodobit?
2. Jaký „popis práce“ představil Kristus, coby světlo světa, na začátku své činnosti? Luk 4,16-21
„Budou-li Kristovi následovníci žít podle příkladu svého Pána ... bude mít církev moc ovlivnit celý svět.“ (COL 340)
3. Přemýšlej, jak se pro své okolí můžeš stát světlem.
4. Slunce svítí na všechny – dobré i zlé. Jak ti tato skutečnost pomůže přijmout tvůj „popis práce“ jako světla světa?

NEJSILNĚJŠÍ SVĚTLO

1. Jak se farizeové a zákoníci vyjádřili o vztahu Ježíše k hříšníkům? Proč jim Ježíš odpověděl pomocí tří podobností? Luk 15,1-24 (porovnej s Mat 9,9-13)

Kristus byl svými nepřáteli kritizován za své chování. „Kdyby byl Ježíš Mesiášem,“ šeptali si mezi sebou, „nestýkal by se vůbec s hříšníky, nesedával by s nimi u společného stolu, nepřátelil by se s nimi.“ Přes veškeré tyto řeči se Kristus s nimi dál stýkal. Byla to právě kritika jeho nepřátel, která se stala nejlepším důkazem jeho lásky k lidskému pokolení.

I dnes je Kristus stejný. Každého z nás miluje věčnou láskou. Když se cítíme osamělí, nabízí nám svoji blízkost. Když jsme duchovně slabí, léčí nás. A když jsme ztraceni ve světě hříchu, pomáhá nám při cestě zpět. Dokonale naplňuje všechny naše potřeby.

Když přijímáme jeho světlo, je to pro nás závazek, že ho ponese a odevzdáme našim blízkým. Pouze tak se stáváme skutečnou solí a živým světlem tomuto světu.

2. Co bylo největším projevem Kristovy lásky? Iz 53,4; Řím 5,7-9

Skutečnou hloubku Božské lásky dokázal Kristus obětí svého života za nás. Nejen, že jedl s hříšníky u jednoho stolu, ale byl s nimi i na kříži, kde jim nabídl věčný život. Kde bychom mohli najít větší světlo než na Golgotě? On je skutečným světlem, které „osvětluje každého člověka“. (Jan 1,9) Svoje poslání zahájil tím, že se dal k dispozici druhým, pokračoval v něm každodenním „rozdáváním“ svého života a nakonec svůj život na Golgotě dal za nás. Může nás to nechat lhostejnými pokud jde o naši lásku a službu bližním?

Doporučené studium

Jak nám následující texty pomáhají vysvětlit verše u Mat 5,14-16?

K pochopení prostuduj: Ž 18,28; 27,1; 37,6; 119,105; Přísl 4,18; Luk 1,76.79; Jan 8,12; Ef 5,14; 2 Petr 1,19
Z knihy „Myšlenky z hory blahoslavenství“ si přečti strany 40-50.

Morální a duchovní temnota, která dnes vládne světu, vyžaduje naše celkové odevzdání se Bohu. To, co dnes lidé nejvíce potřebují, je pravé světlo – skutečné světlo světa. My ho můžeme odrazet svým křesťanským charakterem. „Trpělivé snášení životních zkoušek, s vděkem přijímaná požeňnáni, rázná odmítnutí přicházejících pokušení, mírnost, vlídnost, milost, milosrdenství a soustavně projevovaná láska – to jsou paprsky, které mají vyzářovat z následovníků Krista. Opakem těchto vlastností je sobecké srdce, do kterého doposud neproniklo světlo života.“ (MB 50)

Diskusní otázky:

1. Přemýšlej o jedné či dvou metaforách, které by pomohly objasnit naši roli být Ježíšovými svědky. Srovnej je s metaforami, které použil Kristus.
2. Základní verš úkolu na tento týden nás vybízí, abychom žili jako „děti světla“. Co to znamená osobně pro tebe?
3. Do jaké míry skrýváš své světlo? Mohl bys ho víc ukázat ostatním ve tvém okolí?

Shrnutí

Máme přednost být solí a světlem tomuto světu. Kořením života a zářícím světlem se nemůžeme stát sami od sebe. Jejich zdrojem a dárce je Ježíš. On jediný nám dává schopnost naplnit touhy lidí tak, aby také oni mohli Ježíše přimnout jako svého Spasitele a Pána.

CENTRUM NAŠICH DOMOVŮ

Texty ke studiu

Jan 2,1-11; Ef 5,21-31; 1 Kor 7,2-6; 2 Moj 12,3.5-7.13.26-28; Luk 10,38-42; 19,1-10

Základní verš

„Nestaví-li dům Hospodin, nadarmo se namáhají stavitelé.“ Ž 127,1

Základní otázka

Je možné vybudovat zdravý křesťanský domov, i když je kolem tolik negativních jevů, které ho narušují? Jaký užitek může mít společnost a církve z takových domovů?

Křesťanský domov je Božím dílem

Míra rozvodovosti v některých zemích dosáhla hrozivých padesáti procent. To dokazuje, že je aktuální přehodnotit význam křesťanství pro domovy. V předcházejících úkolech tohoto čtvrtletí jsme se zabývali rozdíly mezi světem a církví, starým způsobem života a chozením s Kristem, sobectvím a láskou, rozdělením a jednotou, hříchem a svatostí, tmou a světlem, satanovým dílem zhouby a Božím plánem záchran. Tento týden budeme studovat protiklad: světský způsob života v rodině a křesťanský domov.

„Každý domov by měl být místem lásky, místem, kde přebývají Boží andělé, kteří svým jemným podmaňujícím vlivem působí na srdce rodičů i dětí.“ (AH 18.19)

Přemýšlejte tento týden nad tím, jak by se mohly zlepšit vztahy ve vašem domově. Pokud nejste členem „tradiční“ rodiny, uvažujte, jak bys principy uvedené v tomto úkole mohli uplatnit ve své sborové rodině.

POŽEHNÁNÍ KŘESŤANSKÉHO DOMOVA

1. Jak můžeme, podle základního verše, budovat úspěšně křesťanský domov? Ž 127,1

Pouze ten, který postavil první rodinu do ráje, nám může být nápomocen při budování křesťanské rodiny i dnes.

„Nejdůležitější při budování křesťanského domova je ujistění, že v něm přebývá Kristův duch a každý člen domácnosti je ochoten vzít Ježíšův kříž a jít jeho cestou.“ (AH 20)

„Andělé přebývají v domovech, kde je Kristus svrchovaným vládcem a kde jsou děti vedeny k úctě k Bibli a ke svému Stvořiteli.“ (AH 28)

2. Jaké duchovní ponaučení o rodině můžeme vyvodit z některých důležitých momentů Kristova zázraku v Káni? Jan 2,1-10

Důležitá fakta

Duchovní ponaučení o rodině

1. Ježíš přijal pozvání na svatbu.
2. Byl ochoten jako zakladatel rodiny navštívit ji a být požehnáním pro novomanžele.
3. Během hostiny došlo víno.
4. Kdo tento problém mohl vyřešit?
Pouze Ježíš.
5. Byl to jeho první zázrak.
6. Marie, Ježíšova matka, řekla služebníkům, aby jednali podle toho, co jim Ježíš řekne.
7. Služebníci poslechli a stal se zázrak.

Stane-li se Kristus centrem rodiny, rodiče i děti začnou prožívat zkušenosti skutečné lásky, harmonie, radosti a duchovního růstu. Když pak přijdou problémy a pokušení, mohou se spolehnout na mnohá zaslíbení ochrany.

3. Přemýšlejte o rozhodnutích a aktivitách své rodiny (sboru, nebo rodiny tvých přátel), na kterých ses podílel. Byl při nich Bůh na prvním místě?

LÁSKA A VĚRNOST

Na první pohled by se mohlo zdát, že v souvislosti s křesťanským domovem netřeba hovořit o lásce a věrnosti. Žel, je velmi smutnou skutečností, že i mezi Božími dětmi se stává sobectví a nevěra běžným jevem. Sobectví se projevuje lhostejností, chladem, hrubostí, ba někdy i fyzickým násilím. Nevěra spočívá už v nečistých smyslných představách. (Mat 5,27.28)

1. Co říká apoštol Pavel o láskyplném vztahu mezi manželi? Ef 5,21-31 (porovnej s 1 Kor 13,4-8)

Pavel zde popisuje čistou lásku po vzoru Kristovy lásky. Je to velkorysá, nesobecká a věrná láska, která „nikdy nezanimikne“ (1 Kor 13,8) a vychází z úcty, ohleduplného taktu, laskavosti a modlitby. Jak moc Kristus miloval svou církev? Do takové míry, že za ni zemřel.

„Z každého křesťanského domu by mělo zářit světlo náboženství. Měla by se tam projevat láska, a to ve všem, v pozorných laskavostech, v nesobeckém, zdvořilém jednání.“ (PP 144)

2. Jak Pavel definuje vzájemný slib lásky v manželství? 1 Kor 7,2-6

Tyto verše zdůrazňují potřebu láskyplných projevů v manželství. Dodržování těchto rad mohlo zachránit nejedno manželství před nevěrou. Tělesný projev lásky mezi manžely je součástí Božího plánu pro jejich štěstí a jednotu. (1 Moj 2,24; Mat 19,5; Ef 5,31) Tento intimní vztah však nespočívá pouze ve spojení dvou těl, ale především v jednotě dvou srdcí. Nejde jen o fyzickou aktivitu za účelem tělesného uspokojení, ale o hlubokou radost z toho, že mohou milovat a jsem milován.

3. Jak může manželská věrnost posilnit stabilitu společnosti a církve?

Vliv křesťanského domova

Blaho společnosti, úspěch církve a prosperita národa je závislá na vlivu domova.

1. Králi Chizkijášovi byl doručen dopis babylónského krále poté, co se dozvěděli o tom, že je nemocný. (2 Král 20,1-11) Byla to Chizkijášova chyba, že si po přečtení tohoto dopisu neuvědomil pravdu obsaženou ve výše uvedeném citátu?

Izajášova otázka, určená Chizkijášovi: „Co viděli ve tvém domě?“ proniká přes věky i k nám. Kterého Božího požehnání si nejvíce ceníme? Našeho domu či bytu se „všemi jeho poklady“? Nebo vzájemné lásky, věrnosti a oddanosti? Co nejvíce zaujme toho, kdo navštíví naši domácnost? Věci, které vlastnime, nebo ovzduší naplněné křesťanským jednáním?

Izajáš varoval Chizkijáše, že přijdou dny, kdy bude do Babylóna odneseno všechno, co je v jeho domě (2 Král 20,17). Jediné, co mělo Ezechijášovi zůstat, bude jeho víra v Boha.

Izajášovo varování platí v podstatě i nám. Přejde doba, kdy se všechno, co máme, stane bezcenným. Ve světle událostí posledních dnů a blížícího se druhého Kristova příchodu bude naše víra v něj jediným, co si zachová svoji hodnotu.

2. Jak silný vliv může mít křesťanský domov? Zach 8,23

Hovoří-li Bůh v souvislosti s budoucností o duchovním oživení svého starozákonního lidu, pak tím předpovídá, že přijde den, kdy k němu budou přicházet lidé z jiných národů jako ke svému Bohu.

V našem „osobním životě ... bychom měli představit Krista tak přitažlivě, aby to ty, kteří žijí v našem okolí, vedlo k odevzdání svých životů Spasiteli. Boží církev má být už dnes požehnáním tomuto světu.“ (4 BC 1104)

3. Kdo nejvýrazněji ovlivňuje tvůj život? Jaký vliv šíříš okolo sebe?

KRISTUS – STRÁŽCE NAŠICH DOMOVŮ

1. Co udělali Izraelité pro to, aby jejich rodiny přežily poslední ránu? 2 Moj 12,3,5-7; 13,26-28 Co symbolizoval beránek? 1 Kor 5,7

Jaká poučení z velikonoční události si můžeš vzít pro svoji rodinu?

2. V domě Marie, Marty a Lazara došlo podle Luk 10,38-42 k jistému nedorozumění. Co se z něj můžeme naučit?

Ježíš byl přítelem všech tří sourozenců. Jeho přítomnost byla vždy pro jejich dům požehnáním. Marie si však víc než kdo jiný cenila svého hosta pro jeho moudrost. Uvažuj nad Ježíšovými slovy, která určil Martě a Marii. V jeho hlase neznal žádný odsouzení, spíše v něm byl cítit důraz na uspořádání duchovních hodnot. (v. 41,42)

Jaké je naše společenství s Kristem? Dokážeme si najít v našich domácnostech na něj čas, i když býváme často zaneprázdněni?

Představte si, že by Ježíš navštívil váš domov a chtěl s vámi prožít několik dní. Co byste udělali? Určitě byste mu nabídli ten nejlepší pokoj a připravovali ta nejlepší jídla. Otázkou zůstává, nakolik by se musel změnit zažitý způsob komunikace v rodině, které televizní programy by se musely vypustit... Mohla by vaše rodina žít normálně, tak jak je zvyklá? Nebo by se musela těch pár dní přetvařovat?

V jistém smyslu se výše uvedené verše opravdu zabývají otázkou našich životních cílů. Čemu věnujeme nejvíce času? Marta se zaměřila na to, aby byla vzornou hostitelkou, ale jaksi jí nezůstal čas na posezení s Pánem. V konečném důsledku její společensky slušné vystupování odvádělo její pozornost od Ježíše a jeho plánu pro její život. Můžeme sice hlasitě prohlašovat, že vše, co máme, peníze, čas, život, patří Kristu. Je však opravdu v centru naší pozornosti?

„Ty i já můžeme velmi lehce ztratit ze zřetel kdo jsme a komu patříme. Dobré věci pro náš život... v nás mohou nenápadně zadusit Boží život. Postavíme-li Boha a jeho přítomnost v našich životech na první místo, stane se klíčem ke všemu.“ (Bruce Larson)

3. Na co byla zaměřena tvoje rodina v posledních měsících? Brání ti prioritní zájmy tvé rodiny ve výhledu na Ježíše? Pokud ano, co bys mohl udělat, aby se to změnilo?

V PŘÍTOMNOSTI JEŽÍŠE

1. Co řekl Ježíš o Zacheově domě? Luk 19,1-10

Zacheus byl upřímný člověk. Chtěl se setkat s Ježíšem, protože sám se sebou nebyl spokojený. Toužil po plnějším životě.

„Jakmile se Zacheus poddal vlivu Ducha svatého, upustil od všech činů, které se přiči poctivosti.“ (TV 555-556)

I dnes by mohla být nejedna rodina spasena, tak jak se to stalo u Zachea, kdyby její členové měli touhu změnit a odevzdat své životy Ježíši Kristu. Když budeme Pána hledat, on se nám dá nalézt. Potom všechno staré pomine a nastane nové. (2 Kor 5,17)

„Dnes přišlo spasení do tohoto domu,“ řekl Ježíš. Jeho božská přítomnost vykonala další zázrak.

„Spása se netýkala pouze Zachea, ale celé jeho domácnosti. Když hlava rodiny odevzdá svůj život Bohu, pak celá jeho domácnost je požehnaná. V ten okamžik přišla záchrana i do domu Zachea.“ (Larson)

Jaká je tvoje domácnost? Život v našich domovech je často provázen problémy, které jsou typické pro dnešní sekulární společnost: nedostatek duchovnosti, nezáměr o Písmo, manželská nevěra, vzájemná neúcta, násilí, nejednota, nedostatek disciplíny při výchově dětí a udržování chodu domácnosti. Tyto a mnohé další problémy tak podkopávají křesťanské hodnoty a nechávají Krista „za dveřmi“. Bůh však může i v takových domácnostech uskutečnit velké změny. Příklad Zachea a jeho rodiny je toho důkazem. Samozřejmě, že problémy a těžkosti neustále čekají na svoji příležitost před vchodem do našich domovů. Pokud vniknou dovnitř, vnesou do rodiny zklamání a zármutek. I v takové situaci máš velkého Pomocníka nablízku, Duch svatý ti dá naději, sílu, moudrost a bude ti oporou. Bude-li Kristus ústřední postavou našich domovů, budou jím naplněné všechny naše potřeby a on za nás vyřeší všechny naše zdánlivě neřešitelné problémy.

2. Ovlivňují zájmy tvé rodiny (členů sboru) vztah ke Kristu pozitivně nebo negativně? Vzpomeň si na nějaký okamžik, kdy ti Kristus pomohl vyřešit nějaký rodinný problém.

Doporučené studium

Co nás Bible učí o vztahu k dětem? 2 Moj 20,12; 5 Moj 30,1.2; 1 Sam 1,11.24; Ž 127,3-5; Mat 18,4.5.10; Mar 9,36.37; 10,13-15; Ef 6,1-4

Jakou zodpovědnost mají rodiče vůči svým dětem? Jakou zodpovědnost má církev vůči dětem, které jsou uvnitř i mimo církev? Z knihy Adventisté sedmého dne věří ... si přečti 22. kapitolu.

Diskusní otázky:

1. Jaký vliv má tvoje domácnost na tvé děti a tvé sousedy? Jak ovlivnila církev skrze tebe výchovu tvé rodiny v porovnání s výchovou ve světském prostředí?
2. Jak se může Kristus stát centrem našich domovů?
3. Srovnej rozdíly mezi křesťanskou rodinou a světskými rodinami.
4. Přečti si Ž 68,6 a přemýšlej o tom, jaké kroky můžeš podniknout, pokud ti chybí tradiční rodinné základy. Jak může „klasická rodina“ nebo sborové společenství pomoci těm členům nebo přátelům, kteří nemají žádné příbuzné?

Shrnutí

I v tak rozporuplném a hříšném světě je možné založit rodinu, jejímž středem je Kristus. Takové domovy pak jsou požehnáním pro společnost i pro církev. Navíc jsou tou nejlepší „přípravkou“ pro nebeský domov.

JAK JSME NA TOM?

Texty ke studiu

Mat 24,4.5.11-13.24; 7,15-20; Řím 8,35-39; 13,11-14; Zj 3,15-20

Základní verš

„Hle, stojím přede dveřmi a tluču; zaslechne-li kdo můj hlas a otevře mi, vejdu k němu a budu s ním večeřet a on se mnou.“ Zj 3,20

Základní otázka

Tématem úkolů pro tento týden je otázka, kterou by si měl položit každý sbor. Nestačí se jen ptát „jak jsme na tom právě my“, ale především se musí ptát každý sám sebe „jak jsem na tom já“. Jak může každý sbor a každý člen dosáhnout vyšší duchovní úrovně a předejít tím nebezpečí, že bude pohlcen světským způsobem života?

Věrný až do konce?

Uvádíme skutečný příklad výroční statistiky, kterou sbor posílal rok co rok příslušnému vedení církve:

Počet přijatých křtem	0
Počet přijatých listem	0
Počet propuštěných listem	5
Počet zemřelých	3
Sbírka na misijní účely doma	0
Sbírka na misijní účely v zahraničí	0

„Drazí bratři, modlete se za nás, abychom byli takto věrní až do konce.“ (Paul Lee Tan)

Je pravdou, že statistikami lze leccos dokázat. Je však také pravda, že tento sboreček měl problém, který možná nevězel v ubohém stavu členů, ale spíše v tom, že členové si svou bídu neuvědomovali. Byli přesvědčeni o tom, že jsou věrní, a proto nepotřebují nic dělat.

Nevypadá to náhodou ve vašem sboru podobně? Pokud ano, podle čeho se to může poznat? Při studiu úkolu na tento týden zkoumej hlavně své srdce. Bude slyšet, až zazní Spasitelovo klepání na jeho dveře?

ŽÁDNÝ JINÝ ZÁKLAD

1. Udělej souhrn Ježíšových prorocství, která se týkala falešných proroků a jejich učení. Co všechno, podle Krista, o nich máme vědět? Proč řekl, že navenek budou mít beráncí roucho, ale uvnitř budou jako draví vlci? Mat 24,4.5.11-13.24; 7,15-20

Ježíš řekl, že tak to bude vypadat na naší zemi těsně před jeho druhým příchodem. „Ale kdo vytrvá až do konce, bude spasen.“ Mat 24,13 Podle čeho poznáme falešné proroky? Podle jejich chování a podle ovoce, které toto chování přinese. Přijímají tito proroci celé Boží poselství? (Mat 7,15-20) Učí biblickou pravdu? (Iz 8,20) To je klíč k jejich rozeznání a zároveň způsob, který nás ochrání před jejich učením.

Mnoho upřímných křesťanů patří do církvi, které učí také to, co v Písmu není. Celá a úplná pravda pro ně zůstává ukrytá a nepoznaná. Přejde však den, kdy i mnozí z těchto začnou pravdu hledat a najdou ji.

„Dříve než Bůh naposledy navštíví zemi svými soudy, probudí se jeho lid k původní zbožnosti, jaká na zemi nebyla od dob apoštolů. Na Boží lid sestoupí Boží Duch a jeho moc. V tom okamžiku mnozí odejdou z církvi, ve kterých láska ke světskému způsobu života udusila lásku k Bohu a k jeho Slovu.“ (VLB 464-465)

2. Co je jediným základem naší víry? 1 Kor 3,11

Dokud satan rozšiřuje své království prostřednictvím falešného učení, dotud své zhoubné dílo koná i v srdcích Božích dětí tím, že oslabuje jejich víru. Pochybnosti, lhotejnost a nejistota mohou potom ovládnout nitro věřícího natolik, že základy jeho víry se začínají otřásat a ztrácejí svoji stabilitu a pevnost.

Nesmíme zapomenout, že „pevný Boží základ trvá“. (2 Tim 2,19) Svému Pánu můžeme důvěřovat, protože se nikdy nemění. (Žid 13,8) Plní svá zaslíbení (2 Kor 1,20) a miluje nás věčnou láskou. (Jer 31,3)

3. Přečti si Mat 7,24-27 a porovnej s Přísl 10,25. Jak ti tyto verše pomáhají pochopit důležitost pevného duchovního základu? Řekni, jaký materiál, jaké schopnosti a jací lidé jsou potřební k „budování na skále“. Potom to samé řekni o „budování na písku“. Na jakém základu buduješ ty?

OSVOBOZENÝ OD SVĚTÁCTVÍ, ZACHRÁNĚNÝ PŘED ODPADNUTÍM

1. Co píše o událostech posledních dnů ap. Pavel? 1 Tim 4,1

Před blížící se bouřkou se mnozí z těch, kteří přijali poselství třetího anděla bez toho, že by se jím nechali posvětit a utvrdit v poslušnosti a pravdě, zřeknou své víry a přidají se na stranu odpůrců.

Je smutné, že celá řada našich členů poté, co prožili mnoho roků v našem společenství, opouští církev, víru i Pána. Žel, i to je jeden ze znaků konce. Ztráta členů a přátel Boží rodiny pro nedostatek duchovního zapálení a víry, je smutnou zkušeností Kristovy církve. Co může každý z nás udělat pro to, aby byly sníženy tyto bolestné ztráty? Co pro to může udělat církev?

2. Jakou jistotu nám pro tyto situace nabízí ap. Pavel? Řím 8,35-39

Do deseti bodů shrnul Pavel to, co nás ochrání před ztrátou Kristovy lásky (v. 38,39), přičemž desátý v sobě zahrnuje i to, co mohlo být vynecháno. Všechny uvedené výrazy můžeme chápat v těch nejobecnějších významech. Jejich neomezenost má zdůraznit Pavlovu myšlenku, že nic z toho, na co si člověk dokáže vzpomenout, nemůže křesťana oddělit od jeho milujícího Spasitele.“ (6BC 580)

Ani výška, ani hloubka. Mnozí biblisté jsou přesvědčeni, že ap. Pavel v tomto místě naráží na víru mnohých lidí tehdejší doby v to, že osud každého jednotlivce je dán hvězdným znamením, ve kterém se narodili (astrologie). Výraz, kterým vyjadřuje výšku, označuje hvězdu v okamžiku její největší svítivosti. Slovo, které používá pro hloubku, označuje opačnou polohu hvězdy.

3. Přemýšlej nad dalšími osmi kategoriemi, které nás podle Pavla nikdy nemohou odloučit od Krista. Když dokážeme rozpoznat dobu, ve které žijeme, jak bychom měli jednat? Řím 13,11-14 Co rozumíme pod pojmem „skutky tmy“, které bychom měli „odložit“? Co je tou „zbrojí světla“, do které se máme „obléci“?

POUČENÍ Z LAODIKEJE

Historický sbor v Laodikeji je symbolem církve této doby. Po ní v Janově proctví nenásleduje žádná další církev. Poselství této církve je nejen *o nás*, ale především *pro nás*.

1. První Kristova slova k Laodikeji jsou zaznamenaná ve Zj 3,15.16. Co je skryto za výrazy „nejsi studený, ani horký“? (porovnej s Mat 15,8 a Luk 6,46). Proč si Pán přeje, aby tento sbor byl buďto studený, nebo horký?

Ani studený, ani horký. Má se za to, že toto obrazné přirovnání mělo pro křesťany v Laodikeji zvláštní význam. K zajištěním města patřil vodopád, dále teplá voda přitékající z horkého pramene vyvěrajícího v Hierapolis, která vytvářela minerální usazeniny. Pitná voda pro Laodikejské však nebyla studená, ani horká. Zdrojem vody byla vodárenská věž, která se plnila vodou z akvaduktu, ve kterém se zachovaly usazeniny z minerální vody podobného složení, pravděpodobně teplé.

2. Po přečtení Zj 3,17 popiš vlastními slovy duchovní stav laodikejské církve. Zkus najít jediné slovo, které by tento stav nejlépe vystihlo.

Obyvatelé Laodikeje byli velice domyšliví a ješitní. (Řím 12,3) Byli přesvědčení, že jsou dostatečně dobří, a to jim stačilo. Výsledkem bylo, že víc a více jim záleželo na nich samotných, než na Bohu. Tak se stávali snadnou obětí nepřítele.

„Vědomí poznání důležitých pravd, které zůstanou na úrovni intelektuálního přijetí, ale bez zasažení srdce, vede k duchovní pýše a náboženskému fanatismu. Dokonce i Boží církev, která je pevná ve své organizační struktuře a bohatá na drahokamy pravdy, se může velmi snadno stát věroučně zkostratělou a nezdravě hrdou na svá bohatství pravdy.“ (7BC 761.762)

3. Přemýšlej nad podobenstvím Luk 18,9-14. Která postava tohoto příběhu ti připomíná laodikejskou církev? Co se přihodilo každé z postav a proč? Dokážeš si přiznat, která z postav představuje v něčem tebe?

BOŽÍ LÉK

1. Vysvětlí symboliku Božích prostředků k uzdravení ze Zj 3,18.

Zlato (Gal 5,6; Jak 2,5; 1 Tim 6,18) _____

Bílý šat (Gal 3,27) _____

Oční mast (Jan 16,8-11) _____

Symbolika Božího léku na duchovní nemoc Laodikejských vyplývá z těchto tří důvodů:

1. Laodikeja byla jedním z největších bankovních a finančních středisek té doby. Z historických pramenů víme, že po zničujícím zemětřesení r. 60 po Kr. bylo město bez jakékoliv vládní podpory Říma znovu vybudováno.
2. Laodikeja byla známá výrobou oblečení z čisté vlny.
3. Chrám v Laodikeji, který byl zasvěcený frygijskému bohu Man Karou, podporoval známou lékařskou školu, která expedovala do celého světa osvědčenou oční mast.

2. Jaké ujištění Laodikeji dává Bůh po předcházejícím napomenutí? Zj 3,19

Čiň pokání. „Sloveso je v jednotném čísle, čímž se chce zdůraznit osobní, individuální povaha napomenutí. Pokání, podobně jako napomenutí, se nikdy neuskutečňuje masově... Tento nový postoj zármutku nad minulostí a silná touha po budoucnosti je cílem, který Kristus připravil laodikejské církvi.“ (7BC 763)

3. Laodikejané nahradili Boží léky – zlato, šat a oční mast – vlastními produkty. Mohly by tyto Boží léky nějak pomoci tvému duchovnímu stavu?

U DVEŘÍ K SRDCI

1. Ve Zj 3,20 pokračuje Kristus ve svém poselství k laodikejské církvi. Jakou symboliku můžeme nalézt v Ježíšově touze povečeřet s námi? Jaká důležitá skutečnost se skrývá za tím, že Ježíš po zaklepání ihned nevstupuje dovnitř, ale čeká na pozvání?

Řekové obvykle jedli třikrát denně. Snídaně (akratisma) se skládala z kousku vysušeného chleba namočeného do vína. Oběd (ariston) bylo malé občerstvení, které se rychle snědlo při okraji cesty nebo na náměstí. Večeře (deipnon) byla hlavním jídlem dne. Celodenní námaha skončila, lidé mohli spolu posedět a jídlo si vychutnat. Deipnon je slovo, které Jan používá v původním verši 20.

Ježíš chce být s námi, pokud i my toužíme po jeho přítomnosti. Skutečné uzdravení může laodikejská církev nalézt pouze u něj, božského Lékaře lidských duší. Pouze on nás může, pokud chceme, vyléčit z duchovní vlačnosti.

„Ježíš jde od dveří ke dveřím, stojí před chrámem duše a volá: ‘Stojím u dveří a klepu...’ Pokud se Ježíšovu hlasu nevěnuje potřebná pozornost, vytratí se v mysli člověka mezi jinými hlasy. Starosti o potřeby tohoto světa stále víc přitahují pozornost člověka a vědomí hříchu se vytrácí... Nebeský host stojí u dveří, pokud mu však nekladeš překážky. Ježíš klepe, aby tě naplnil štěstím. Chce tě obdařit požehnáním..., aby ses stal zprostředkovatelem požehnání pro druhé.“ (7BC 965-967)

2. Jaké zaslíbení je ve Zj 3,21 dáno těm, kdo zvítězí? Jak můžeme dosáhnout vítězství? Jak zvítězil Ježíš?

Nádherné zaslíbení. „Dosáhnout vítězství nebylo cílem jen éry mučedníků. Do tohoto zápasu jsme zapojeni i my, a to v době, kdy na nás číhají nenápadná pokušení přizpůsobovat se světu, spoléhat na sebe, pěstovat nezdravé sebevědomí, chamtivost a podlehnout falešným učení a nemorálnímu životu.“ (7BC 966)

3. Jak nás Pavel vyzývá k tomu, abychom Krista nechali vstoupit do našich srdcí? Ef 3,14-21 Nechceš to udělat právě teď? Pokud jsi tak už učinil, poděkuj mu za to, že v tobě přebývá a vede tě dalším životem.

Doporučené studium

Přečti si Mat 22,1-14 a spoj to s Kristovým poselstvím laodikejské církvi ve Zj 3,14-19.

Když Marie nenašla Ježíšovo tělo v hrobě, na otázku andělů, proč pláče, odpověděla: „Odnegli mého Pána a nevím, kam ho položili.“ (Jan 20,13) Když se díváme na duchovní stav formálních křesťanů, mohli bychom společně s Marií říci: „Kde je Kristus? Ztratil se. Odnegli ho pryč.“

Náš Pán je v nebi. Můžeme o tom číst v Písmu. Pravdou ale také je, že přebývá uprostřed svého lidu a jeho lásku můžeme pozorovat všude. I z jeho zázraků v přírodě. Je však Ježíš také tam, kde chce být především – v našich srdcích? (Zj 3,20; Ef 3,17)

Diskusní otázky:

1. **V jakém největším sebeklamu, podle Zj 3,17, se může člověk nacházet? Co je základem tohoto podvodu na člověku?**
2. **Na první pohled by se mohlo zdát, že poselství laodikejské církvi je velmi tvrdé. Kde v něm můžeme nalézt Ježíšovu lásku?**

Shrnutí:

Pán zná svoji církev dokonale. Proto jí – nám – dává cenné rady, které se týkají jejího – našeho – duchovního stavu. (Zj 3,15) Současně s nimi nabízí osvědčený lék na duchovní ozdravení, na jehož konci je naplnění zaslíbení, že s ním budeme sedět na jeho trůnu.

PŘIPRAVENÍ NA POSLEDNÍ UDÁLOSTI

Texty ke studiu

2 Petr 1,5-11; Ef 6,10-18; 1 Kor 10,12.13; Žid 2,18; Jan 5,39; Sk 2,1.2

Základní verš

„Blahoslavený člověk, který obstojí ve zkoušce; když se osvědčí, dostane vavřín života, jež Pán zaslíbil těm, kdo ho milují.“ Jak 1,12

Základní otázka

Co rozumíme pod pojmem „závěrečná krize“? Jak touto krizí můžeme vítězně projít?

Misijní poslání a krize

Izraelité měli představit Boha okolním národům takovým způsobem, aby mohly být přivedeny do jeho ovčince. (Iz 56,8) Zachovávaní sobotního odpočinku mělo důležitou roli v naplňování tohoto misijního poslání. (v. 1.2.6.7; Iz 58,12-14) Totéž misijní poslání má i dnešní církev. Boží zákon byl porušen, když svěcení soboty bylo z vůle malého rohu změněno na neděli. (Dan 7,23-25) Bůh však bude mít na zemi své ostatky, které tuto trhlinu v Božím zákoně opraví, a to zejména prostřednictvím hlásání evangelia obsaženého v poselství tří andělů. (Zj 14,6-12)

Hlásání tohoto evangelia podrobí celý svět zkoušce, ve které půjde o to, zda poslouchat Boží zákon, nebo lidské tradice. Úkol tohoto týdne se nebude zaměřovat na tuto zkoušku, ale na Krista a jeho vedení našeho života k tomu, abychom byli ve skupině „ostatku“.

RŮST A PRACOVAT

1. Odkud můžeme brát jistotu, že církev stojí na pevném základu a že nemůže padnout ani v okamžicích kritických zkoušek? Ef 2,19-22

V něm! „V něm, v Ježíši Kristu. Tento výraz je klíčovým bodem epištoly... Vyjadřuje tajemnou, ale přitom reálnou zkušenost, podobně jako výraz „v Pánu“ na konci verše. Křesťanův růst se odehrává v pozadí našeho přebývání „v něm.“ (6BC 1011)

2. Jak popisuje rozvíjející se zkušenost křesťana apoštol Petr? 2 Petr 1,5-11 Proč začíná vírou a končí láskou?

Růst ve víře nás vyzbrojuje k práci pro Pána. V 2 Kor 5,18.20 Pavel prohlašuje, že tato práce po nás chce, abychom byli Kristovými posly ve službě smíření. V následujících bodech srovnej službu zahraničního velvyslance s úlohou křesťana reprezentovat Krista:

1. Velvyslanec žije v cizí zemi, mezi lidmi, kteří nerozumí jeho rodné řeči, kteří mají odlišné tradice, zvyky a zákony.
2. Velvyslanec je mluvčím země, kterou reprezentuje. Je jejím hlasem.
3. Země se většinou hodnotí podle toho, jak vystupuje její velvyslanec. Ten může být pro svou vlast přínosem, nebo ostudou.

Musíme duchovně růst, abychom byli dobrými nástroji v Božích rukách. Jako jeho „velvyslanci“ se stáváme nástroji v jeho službě smíření. Je to velká čest být reprezentantem Božího království na této zemi. Uvědomme si, že nám Bůh svěřuje službu smíření. To by nás v posledních dnech tohoto světa mělo sjednocovat v našem úsilí přivést co nejvíce lidí do jeho náruče.

3. Jak souvisí služba smíření s misijním posláním církve? Jakou úlohu v tomto procesu smíření může sehrát sobota?

PLNÁ BOŽÍ ZBROJ

1. Jsme vtaženi do boje proti zlu. Chceme nad ním zvítězit. Pavel nám radí, abychom si oblékli Boží výzbroj. Ef 6,10-18; 5,15-17 Do níže uvedené tabulky napiš jednotlivé části této výzbroje a co symbolizují. Potom vysvětli, proč jsou použité právě tyto symboly. (Např.: štít je výborný symbol pro víru, protože víra nás chrání před satanovými šípy pokušení.)

Část výzbroje	Co symbolizuje	Proč tento symbol
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____
_____	_____	_____

„Plnou Boží zbroj“ (v. 11) „Křesťan je zranitelný na mnoha místech. Často se stává, že právě v tom, v čem se cítí být nejsilnějším, se pod vlivem pokušení stává nejslabším. Tak jako řetěz nemůže být pevnější než jeho nejslabší článek, právě tak se křesťanova síla odvíjí od nejslabšího místa jeho charakteru. Při pohledu na různorodost nepřátel, kteří nás ohrožují, a na slabosti naší lidské přirozenosti, nemůže být nic účinnější než Boží výzbroj.“ (6BC 1044)

2. Co máme podle Pavlovy rady, kromě použití Boží výzbroje, dělat v posledních dnech? Ef 5,15-17 Co chce Pavel vyjádřit větou „nepromarněte tento čas“?

Jedná se o dobu, kdy musíme být obzvlášť prozíraví a ostražití, protože protivník „děbel obchází jako řvoucí lev a hledá, koho by pohltil“ (1 Petr 5,8) a závěrečné hodiny lidských dějin využívá k tomu, aby přivedl do pokušení, oslabil a zničil co nejvíce lidí.“

3. V Ef 6,18 přidává ap. Pavel k Boží výzbroji i modlitbu. Které tři věci zdůrazňuje v souvislosti s modlitbou v tomto verši? Přemýšlej nad svým modlitebním životem. Je charakterizovatelný těmito třemi věcmi? Který krok bys mohl zlepšit?

VÍTĚZSTVÍ V POKUŠENÍ

Pokušitel nespí. Pracuje všude a proti všem. Začneme-li spoléhat sami na sebe a přestaneme-li budovat náš vztah k Bohu, staneme se snadnými oběťmi našeho nepřítele. „A proto ten, kdo si myslí, že stojí, ať si dá pozor, aby nepadl.“ (1 Kor 10,12) Je povzbuzující vědět, že Bůh (podle v. 13) nedovolí, abychom byli zkoušeni nad naše síly a že se zkouškou připraví i východisko.

„Často se budeme muset sklonit a plakat u Ježíšových nohou kvůli svým nedostatkům a omylům; nemáme však podlehnout malomyslnosti. I když nás nepřítel přemůže, nejsme ztraceni. Bůh nás neopustí a nezavrhne. Kristus je na pravici Boží a zastupuje nás.“ (CK 64.65)

1. Co může Ježíš udělat pro ty, kteří se nacházejí v pokušení, a proč to dělá? Žid 2,18

2. Jaké zaslíbení představuje Jakub těm, kteří odolávají pokušení? Jak 1,12

Na základě toho, co jsme se doposud z úkolu pro tento týden dozvěděli, poznáváme, že Boží požehnání jeho dětem se projevuje následovně:

1. Pomáhá nám růst a pracovat pro něj
2. Nabízí nám celou svoji výzbroj, abychom mohli zvítězit nad nepřítelem
3. Dává nám vítězit nad pokušeními
4. Povzbuzuje nás svými zaslíbeními.

Prostřednictvím Ducha svatého pomáhá vítězit jak jednotlivcům, tak i celé církvi.

3. Jak nás může Pán ochránit „v hodině zkoušky, která přijde na celý svět“? Zj 3,10

4. Dopiš své jméno do následujícího verše: „Protože jsi, _____, zachoval mé slovo a vytrval, zachovám tě, _____, v hodině zkoušky, která přijde na celý svět a prověří obyvatele země.“

V BOŽÍM SPOLEČENSTVÍ

1. Jakou jednoduchou radu nám dává ap. Pavel v 1 Tes 5,17? Jak ji můžeme naplnit?

Modlitba je zdrojem duchovní síly. Není možné mít intimní vztah k Bohu bez modlitby. Pokud ho milujeme, budeme na modlitbách v jeho přítomnosti prožívat zvláštní radost. On je naším nejlepším Přítelem.

Když žena v domácnosti vyprávěla své kamarádce, že se stále modlí, ta se jí zeptala: „Kdy potom pracuješ, když se celý čas modlíš?“ Příteckyně jí odpověděla: „Když dávám prádlo do pračky, prosím Boha, aby odstranil veškerou nečistotu mého nitra. Když žehlím, modlím se, aby Pán zahladil všechny nedostatky mého charakteru. A když umývám podlahu, prosím Ježíše, aby očistil všechna zákoutí mého srdce.“

2. Jak jinak, než na modlitbě, mohu prožívat společenství s Bohem? Jan 5,39

Svůj duchovní život nemohu budovat bez Božího slova. V něm se dozvím, jak se dá zvítězit nad nepřitelem. U Mat 4,1-11 si přečti, jak Ježíš učil vítězit nad pokušením. Naše duchovní síla vychází z poznání Božího slova a jeho praktického prožívání. Jak 1,22 radí: „Podle slova však také jednejte, nebudte jen posluchači – to byste klamali sami sebe.“

Pokoušení se nám často jeví jako nepřekonatelné. To proto, že se nemodlíme, že nestudujeme Písmo, nepřipomínáme si mnohá Boží zaslíbení a proti satanovi nepoužíváme duchovní výzbroj.

Přečti si Iz 30,15; Mar 1,35; 6,31; Luk 5,15.16; 6,12. V těchto verších můžeme najít návody, jak naplnit naši potřebu modlitby a tvořivého duchovního rozjímání.

„Máme pracovat opravdově pro spásu ztracených. Musíme však také najít čas pro rozjímání, modlitbu a poznávání Božího slova. Jen dílo uskutečněné s mnoha modlitbami a posvěcené zásluhou Kristovou se ukáže jako prospěšné.“ (TV 361-362)

ZKOUMÁNÍ VLASTNÍHO SRDCE

1. Jakou zkušenost prožila prvotní církev s Duchem svatým a co mohl Duch svatý pro ni udělat? Sk 2,1.2

Povšimněme si, že Kristovi následovníci byli *jednotní, modlili se spolu, Duch svatý na ně viditelným způsobem sestoupil a oni začali mluvit jazyky těch národů*, jejichž zástupci se tou dobou nacházeli v Jeruzalémě.

„Každý, kdo miluje pravdu, by se měl modlit o vylití Ducha svatého. Pokud je to v naší moci, měli bychom odstranit každou překážku, která by v tom Duchu svatému mohla bránit. Duch svatý nemůže být nikdy vylit, pokud v církvi vládne nesoulad a zatrpkllost. Závist, žárlivost, domýšlivost, pomluvy – s tím vším satan účinně zavírá cestu působení Ducha svatého.“ (6T 42)

2. K čemu nás zmocní Duch svatý? Sk 1,8

Tento verš obsahuje čtyři důležité body:

1. Zaslíbení – příchod Ducha sv.
2. Moc – Boží moc konat Boží dílo
3. Pověření – být Božími svědky
4. Území – celý svět

Duch posvěcuje naše životy a dává nám moc zvěstovat evangelium a dokončit tak Boží dílo. Přejde den, kdy bude naplněn Boží slib, že svojí slávou ozáří celou zemi.

3. Když se upřímně podíváš na svůj život, najdeš v něm nějaké překážky, které bránily a brání Duchu svatému konat v tobě své dílo?

Doporučené studium

Přečti si následující zaslíbení, která se týkají Boží pomoci: Ž 9,9; 27,5; 37,39.40; 56,3; 91,1.2; Iz 33,2

Žijeme v čase, kdy nás Pán povolává k naplnění mocí Ducha svatého. „Bůh nás vybízí k bdělosti, protože čas je blízko. Každou hodinou práce pro nebe je na zemi připravován lid, který bude mít účast na velkém dění, které nám bude zanedlouho odhaleno. Tyto nepatrné okamžiky mají velký význam pro věčnost. Rozhoduje se v nich o věčném životě, nebo věčné smrti lidí. Slova, kterými dnes lidi oslovujeme, skutky, které konáme, Duch poselství, které neseme – to všechno bude buď vůní života k životu, nebo pachem smrti k smrti.“ (5T 716)

Diskusní otázky:

1. Jaké požehnání můžeme mít, díky Duchu svatému, z připravenosti na závěrečnou zkoušku? Jaké negativní důsledky bude mít odmítnutí duchovní pravdy?
2. Jak můžeme v dnešní době nejlépe seznámit lidi s posledními událostmi země? Je to závislé na tom, komu to chceme říci? Nebo na části světa, ve které žijeme?

Shrnutí:

Dnes není doba pro slabé křesťany. Pán chce, abychom v něm byli pevně zakotveni, abychom měli silnou víru, abychom odolávali pokušením a abychom o něm mocně svědčili. Pokud dovolíme Duchu svatému pracovat v našich srdcích, zmocní nás, abychom odráželi Kristův charakter.

NEBESKÁ RODINA

Texty ke studiu

Mat 24,29-44; 2 Kor 5,1; Řím 8,18-23; Zj 21,1-5; 22,1-5 Iz 65,17-25

Základní verš

„My však máme občanství v nebesích, odkud očekáváme i Spasitele, Pána Ježíše Krista.“ Fil 3,20

Základní otázka

Co musí církev dělat, aby byla připravená na druhý Kristův příchod? Jak se máme chovat jako jednotlivci? Jak ovlivňuje náš život očekávání druhého příchodu?

A tak navždy budeme s Pánem (1 Tes 4,17)

V prvním úkolu tohoto čtvrtletí jsme se zabývali otázkou, jaké požehnání nám plyne z toho, jsme-li členy pozemské rodiny a z toho, že máme milujícího Otce, který se o nás stará a je k nám dobrotivý. (Ž 103,2)

V posledním úkolu čtvrtletí se budeme zabývat tím, co tuto rodinu čeká v nebi. „Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kteří ho milují.“ (1 Kor 2,9)

Očekávání tohoto radostného společenství, kde budeme s Vykupitelem a vykoupenými, by nás mělo naplnit nadějí, odvahou a vděčností za to, že už velmi brzy se staneme členy této nebeské rodiny o po celou věčnost pak budeme občany Božího království.

Budme vděční za to, že žijeme v době, která je velmi blízko těmto událostem. Pán už přichází. Jsme na vstup do Božího království duchovně připraveni?

OBYVATELÉ NOVÉ SPOLEČNOSTI

1. Kde máme podle ap. Pavla naše skutečné občanství? Fil 3,20.21

Tato země, která je zničená hříchem, není naším pravým domovem.

Pán nám slíbil „novou zemi a nové nebe“ (2 Petr 3,13) Současná situace nám sama ukazuje, že konec všech bolestí je nablízku. Blíží se den, kdy bude všechno nové a natrvalo.

„Křesťan si musí být neustále vědom toho, že je občanem nebes. Příslušnost k zemi (k národu) nás vede k tomu, že jsme jí věrní. Ať bude žít křesťan kdekoliv, vždy bude jednat tak, aby svým chováním chránil čest své vlasti a dělal jí dobré jméno. Vědomí kvality života v nebi by nám mělo pomoci při uspořádání svého života zde na zemi. Čistota, pokora, pokoj, láska – to bychom měli v očekávání budoucího života prožívat už zde na zemi. Naše skutky by měly ukazovat, že jsme občany nebes. Naše vzájemné vztahy by měly udělat nebe přitažlivým i pro ostatní.“ (7BC 172)

2. Proč Pavel přirovnává naše tělo ke stanu a tělo, které obdržíme při proměnění nebo při vzkříšení, přirovnává k „věčnému nebeskému domu, který nebyl zbudován rukama“? 2 Kor 5,1

Ap. Pavel, sám výrobce stanů, používá výstižnou ilustraci. Lidské tělo, podobně jako stan, je složeno z pozemských prvků. Také jeho životnost, podobně jako u stanu, je pouze dočasná a je velmi snadno zničitelné.

I ap. Petr přirovnává lidské tělo ke stánku v 2 Petr 1,13.14 (kral. překlad)

Čím více naše tělo ochabuje a stárne, tím více toužíme po tom, aby se stalo Božím domem, který nebyl postaven rukama.

3. Za co budeš v souvislosti s „domem od Boha“ nejvíce vděčný?

OČEKÁVÁNÍ BUDOUCÍ SLÁVY

1. Proč všechno stvoření tak „toužebně vyhlíží“ den spasení? Řím 8,18-23

Pán zná naše potřeby a touhy. Proto nebude se svým příchodem otálet, protože svůj „soud na zemi vykoná rychle a úplně“ (Řím 9,28)

Toužebné očekávání. (Řím 8,19) Původní řecké slovo pro tento výraz znamená „čekající s nataženou hlavou“. Předpona původního slova znamená „pryč“ s významem „odvrátit se pryč od všeho a upnout svůj pohled na jediný bod“. Znamená to tedy očekávat se zvednutou, vzpřímenou hlavou a oči mít upřeny do jednoho bodu na horizontě, odkud má přijít očekávaný.“ (6BC 569)

Tak, jak nastávající matka vzdychá kvůli porodním bolestem a přitom s radostí očekává narození svého dítěte, tak i křesťané radostně očekávají „svoje narození pro nebe“, i když často vzdychají pod tíhou tělesné i duchovní bolesti, kterou způsobil hřích.

2. Co zaslubuje Bůh v souvislosti s druhým Kristovým příchodem? Žid 10,35-38 Čím je v této souvislosti pro nás významný v. 38?

Je to nádherná jistota. Nemusíme říkat „Můj Pán se někde zdržel“. Opak je pravdou, protože „Pán neotálí splnit svá zaslíbení, jak si to někteří vykládají, nýbrž má s námi trpělivost, protože si nepřeje, aby někdo zahynul, ale chce, aby všichni dospěli k pokání.“ (2 Petr 3,9) Můžeme si být jisti, že Kristus přijde v pravý čas. On nemešká. Pokud někdo otálí, jsme to my.

„Čtyřicet roků reptání, nevěry a vzpoury zatarasilo lidu staré smlouvy cestu do Kanaánu. Tytéž hříchy zdržují od vstupu do nebeského Kanaánu lid nové smlouvy. V žádném případě nezklamalo Boží zaslíbení. Ale nedůvěra, světský životní styl, neposvěcenost a rozpory mezi následovníky Pána nás v tomto světě hříchů a bolesti zdržují už mnoho roků navíc.“ (LE 38)

3. Co můžeš udělat už dnes pro to, aby se zmínil vliv nevěry, svěťáckosti a hádek mezi Božím lidem?

DOKONALÉ ZDRAVÍ, DOKONALÁ RADOST

1. Jak popisuje Izajáš dokonalost nové země ve vztahu k lidem, přírodě a práci? Iz 35,5-10

Lidé _____

Příroda _____

Činnost _____

„Oči slepých. Toto zaslíbení se naplní doslovně i obrazně. Oči duchovně slepých se začnou znovu dívat duchovním zrakem a jejich morální citění nebude ničím přehlušeno. Podobně budou na nové zemi uzdraveny všechny tělesné neduhy.“ (4BC 232)

2. Co viděl a slyšel Jan ve vidění o nové zemi? Zj 21,1-5; 22,1-5

Umíme si představit tak šťastný a dokonalý život? I kdybychom měli sebelepší představivost, musí vyblednout před skutečností.

Nejdůležitějším z Janova vidění je fakt, že tam bude Boží a Beránkův trůn, že budeme vidět jeho tvář a jeho jméno bude na čelech vyvolených. (Zj 22,4) Tentýž Spasitel, který učil, uzdravoval a kázal v Palestině, tentýž Beránek Boží, který dal svůj život za naše spasení, bude s námi a my budeme s ním po celou věčnost. Na jeho svatých dlaních budeme moci vidět stopy jeho utrpení na kříži. Tehdy také zazní volání: „Haleluja, ujal se vlády Pán Bůh náš všemohoucí.“ (Zj 19,6)

3. Znovu si přečti Zj 22,1-5 a 22,1-5. Představ si, že vidíš to samé, co Jan. V čem všem se tvoje pocity při této představě liší od toho, co prožíváš nyní na zemi? Rozhodni se, že s Boží pomocí uděláš vše pro to, aby tě nic nepřipravilo o toto nádherné dědictví.

VŠECHNO STARÉ UPADNE V ZAPOMNĚNÍ

1. Jaké další charakteristiky nové země a nového nebe uvádí Izajáš? Iz 65,17-25

Izajáš popisuje, čím se mohla pro Izraelity stát tato země, pokud by respektovali poselství svých proroků a plnili misijní poslání, které jim Hospodin svěřil. Vzhledem ke skutečnosti, že selhali, nemohla se nikdy tato Izajášova slova naplnit. Když si tohle uvědomíme, pak můžeme pochopit i další význam této zprávy ve vztahu k nové zemi a novému nebi.

„Jsme na cestě k domovu. Ten, který nás tak miloval, že za nás zemřel, nám postavil město. Nový Jeruzalém je pro nás novým místem odpočinku. V tomto Božím městě nebude žádný důvod k zármutku. Neuslyšíme tam pláč, ani žalozpěv nad pošlapanými nadějemi a pochovanými city. Už brzy si budeme moci vyměnit smuteční oblek za oblek svatební a budeme svědky korunovace nového krále.“ (AH 542.543)

Porovnej „dny stromu“ podle v. 22 s Iz 40,7.

„Co svýma rukama vytvoří. (v. 22) Život na nové zemi nebude dobou nečinnosti. Lidé budou pracovat a ve své činnosti najdou plné uspokojení a radost.“ (4BC 334)

Tam budou objasněny všechny složitosti života. Kde byl jen zmatek a zklamání, překažené záměry a zkažené plány, uvidíme velkolepý a vítězný záměr Božího souladu.

2. Přemýšlej o problémech a těžkostech, kterým budeš dnes vystaven. Je možné je chápat jako „velkolepý a vítězný záměr Božího souladu„? Jak se můžeme na problémy a těžkosti dívat z Boží perspektivy? Mění to pohled na tvůj vlastní život?

JEŽÍŠ JISTĚ PŘIJDE

1. Co o znameních svého příchodu a naší přípravě na tento okamžik řekl Ježíš? Mat 24,29-44 Které téma se v této stati opakuje? Který verš nejlépe vystihuje toto téma?

Bude přijat (v. 40). Na tomto verši je postaveno učení o „tajném vytržení“. Jeho obhájci tvrdí, že věřící budou tajně vytrženi z této země ještě před viditelným Kristovým příchodem. Tyto verše však nic takového neučí. Příklad podle 24. kapitoly bude doslovný a viditelný.

2. Opakující se motiv z 24. kapitoly zdůraznil Ježíš dvěma podobenstvími. Přečti si i to druhé u Mat 25,1-13. Co symbolizují následující obrazy z podobenství?

- a) 5 moudrých panen
- b) 5 nemoudrých panen
- c) ženich
- d) lampy
- e) olej
- f) čas čekání
- g) příchod ženicha
- h) půlnoc
- i) světlo z oleje

„Toto jsou tři nejsmutnější výroky v podobenství: 1. naše lampy hasnou, 2. dveře se zavřely, 3. neznám vás. Je to ilustrace Božího soudu, který je konečný a neodvolatelný. Křesťanskou jistotu nemůžeme mít bez Ducha (olej) a v křesťanském životě nemůžeme uspět, když jsme si náboženství jen vypůjčili.“ (Augsburger)

3. Odevzdal jsi svůj život Ježíši? Jak tvoje chování svědčí o tom, že jsi na cestě do nebeského domova?

Pátek 24. prosince 1999

Přečti si Mat 24,45-51. Co nám toto podobenství říká o životě, který bychom měli žít, pokud očekáváme Kristův příchod? Přečti si poslední dvě kapitoly v knize Vítězství lásky Boží.

„Věra v blízký příchod Syna člověka na nebeských oblacích nemůže pravého křesťana vést k bezstarostnému způsobu života. Kdo očekává brzký Kristův návrat, nebude nečinný, ale usilovně bude plnit své povinnosti. Svoji práci nebude vykonávat nedbale a nečestně, ale ochotně, věrně a důkladně. Ti, kteří si myslí, že bezstarostná nevšímavost k záležitostem každodenního života je důkazem jejich zbožnosti a oddělení se od světa, žijí ve velkém omylu. Pravdivost, věrnost a poctivost jsou zkoušeny časným životem. Pokud jsme věrní v malých věcech, budeme věrní i v těch velkých.“ (4T 309)

Diskusní otázky:

1. Jak nás „blahoslavená naděje“ druhého příchodu motivuje k větší věrnosti Bohu?
2. Jak království Boží milosti ve tvém srdci z tebe dělá občana království slávy?
3. Jak se můžeme už dnes připravovat na nebe?

Shrnutí:

Nechť nás Pán chrání od zlého a pomáhá nám být svatými. Potom v den jeho příchodu neřekneme: „Minula žeň, skončilo léto, a spása nikde.“ (Jer 8,20), ale místo toho budeme vítězně volat: „Je to Hospodin, v něhož jsme skládali naději, budeme jásat a radovat se, že nás spasil.“ (Iz 25,9)

Autor, Enrique Chaij,

se narodil a vyrůstal v adventistické rodině v Buenos Aires (Argentina). Žil v prostředí, kde se mohl seznámit s nenábožensky orientovanými lidmi a se sekulárním (světským) způsobem myšlení. Právě tato skutečnost v pozdější době ovlivnila jeho další studia a kazatelskou službu, kde se zaměřil právě na sekulárního člověka.

Coby kazatel založil a po dobu 33 roků také moderoval rozhlasový program „Světlo na cestě“, který přivedl tisíce lidí k rozhodnutí následovat Krista a stát se členy církve. Byl rovněž průkopníkem a moderátorem televizního pořadu „Setkání s životem“, který dodnes využívají mnohé kabelové televize.

Enrique Chaij sloužil rovněž jako tajemník australské unie a byl redaktorem jihoamerického vydavatelství. Autorsky se podílel ve více než devíti tisících rozhlasových a televizních programech, napsal šestnáct knih, tři biblické korespondenční kurzy a mnoho dalších článků a příspěvků.

Po dokončení teologických studií se dále vzdělával především v oblasti komunikací. Ve své dizertační práci rozpracoval způsoby využití masových komunikačních prostředků na oslovení sekulární společnosti. Přestože dr. Chaij je již v důchodu, nepřestal aktivně pracovat a píše další nové knihy. Se svou manželkou Neldou a dvěma dětmi prožívají radostný a aktivní život křesťanské rodiny.

POUŽITÉ ZKRATKY

1BC	Seventh-day Adventist Bible Commentary, sv. 1	AR	Adventist Review
		ST	Signs of the Times

Díla E. G. Whiteové

CC	Conflict and Courage	SpTEd	Special Testimonies on Education
CD	Counsels on Diet and Foods	1T	Testimonies for the Church, sv. 1
CT	Counsels to Parents, Teachers, and Students	TM	Testimonies to Ministers and Gospel Workers
Ed	Education	TMK	That I May Know Him
EW	Early Writings	ASDV	Adventisté sedmého dne věří ...
FE	Fundamentals of Christian Education	CZ	Cesta ke zdraví a životní harmonii
GW	Gospel Workers	KP	Kristova podobenství
MM	Medical Ministry	MB	Myšlenky z hory blahoslavenství
MR	Manuscript Releases	PK	Proroci a králové
OHC	Our High Calling	PP	Patriarchové a proroci
1SG	Spiritual Gifts, sv. 1	TV	Touha věků
1SM	Selected Messages, sv.1	VLB	Vítězství lásky Boží

Sbírky ve 4. čtvrtletí 1999

Misijní dary budou sloužit pro potřeby Evro-Africké divize.

Dary 13. soboty jsou určeny na stavební projekty Moravskoslezského sdružení.

Témata přímluvných modliteb ve 4. čtvrtletí 1999

1. Globální misie

2. Boží dílo ve Španělské unii:

Počet obyvatel: 39 400 000

Počet sborů: 61

Počet členů: 6 537

3. Knižní evangelizace v Evro-Africké divizi

Západy slunce

říjen

den	hodina
1. 10.	18.44
8. 10.	18.29
15. 10.	18.14
22. 10.	18.00
29. 10.	17.47

listopad

den	hodina
5. 11.	16.35
12. 11.	16.24
19. 11.	16.15
26. 11.	16.08

prosinec

den	hodina
3. 12.	16.04
10. 12.	16.01
17. 12.	16.01
24. 12.	16.04